

1959

Život vesnice

Na schůzi rady Místního národního výboru dne 9. ledna 1959 předseda bytové a sociální komise podal zprávu o bytové situaci v naší obci, že komise nebyla schopna vyčistit podstatné záležitosti o přidělení bytů. Dále komise byla stížena neprovozování místních obecních, kteří místnosti ve svých rodinných domcích měli jako nevyužitá proskvění a pod.

Na schůzi současně také vstal na vědomí, že Václav Škorpel od 15. ledna 1959 nastoupil v naší obci službě okresového zručeného Ústředí bezpečnosti. Jmenovaný na výzvu rady Místního národního výboru se zapojil jako člen komise pro místní bezpečnost při Místním národním výboru a komisi byl při její působnosti nápomocen.

Dne 26. června byla ustanovena kontrolní skupina pro hospodářství Místního národního výboru podle vládního usnesení ze dne 14. 3. 1958.

Předsedou komise byl ustanoven: Hájduček Oldřich

členy byli jmenováni: Hlečka Frant. č.p. 232 a

Hácha Alois č.p. 190, kterýž byl

současně vpravován pracovní dohled.

Na číselném zasedání Místního národního výboru bylo projednáno o organizování závazku k 15 vývoči osvobození naší republiky. Členové Místního národního výboru organizovali ve svých obvodech hromady s obcany a zaměřovali se hlavně na úkoly, které se daly uskutečnit v rámci zveleboní obce.

K pájmákovským úkolům byly vypracovány závady činnosti na místní podmínky v obci:

Na úseku zveleboní obce: oprava silnic, zřizování dětských hřišť, vypracování občasných kečů, čištění veřejných ploch a území a terenní úpravy v obci.

Pro obcany a majitele domů: oprava poškozených budov, oprava plotů a vrat, vyčištění chodníků a přechodů, úprava dvorů a vypracování květin. květinová výzdoba oken, odstranění hrozišť a chlívků z viditelných míst a proutků.

Pro jednotné zeměd. družstvo: uklid stojů a nářadí z veřejných ploch, uklid hospodářských dvorů, odstranění bláta na ojedlých cestách a dvorech, sběr vyčizených stojů.

Návrhy byly uzavřeny na předepsaných listopisech, kde se podrobně provedl popis práce, vyčíslení pracovních hodin a hodnota díla v Kčs.

Na schůzi tedy Místního národního výboru dne 11. prosince 1959 byly pro zveleboní obce ustaveny následující komise:

Komise soutěží:

inž. Komola a Šubert Václav za jednotné zeměd. družstvo

Rusák Jaroslav za Místní národní výbor.

Kotala Vlastislav za místní orgán. KŠČ.

Komise pro ziskování mladých:

Holba Ludvík - Tichopád Rudolf za jednotné zeměd. družstvo
 Mach Zdeněk - Šarka František za místní národní výbor
 Blahut Alois - za místní orgán. Komunistické strany Československa
 Pavelka Karel, mladší za Československý svaz mládeže.

Komise pro získávání mládeže do zemědělství:

Hýlová Milada, za jednotné zemědělské družstvo.
 Mach Zdeněk, za místní národní výbor.
 Jarošová Eva, za místní orgán. Komunistické strany Československa
 Štefák Josef, za místní školu

Komise pro novou techniku a mechanizaci:

Ing. Komola Eduard - Šip Bohuslav, za jednotné zeměd. družstvo,
 Ladaický Petr, za místní národní výbor.
 Škopák Václav - Holba Divoslav, za místní orgán. Komunistické strany
 Československa.

Družba

U neděle 28. června 1959 byla uskutečněna návštěva 150 občanů z obce Košťany ze Slovenska v rámci družby s naší obcí. Občané ze Slovenska byli časně v 8 hod. slavnostně uvítáni vyhlášením místní dechové kapely a pak pokračovali v síle sokolovny za přítomnosti čtyřech občanů a mládeže. Uvítání doprovázeli zástupci místní školy kulturní složkou za vedení učitele Bedonzy. Organizace zúčastnili se občané z Košťan večerního cvičení místního Sokola i večerní taneční zábavy. Po ty občany, kteří zůstali dále v naší obci, aby si prohlédli naši obec a místní jednotné zemědělské družstvo registrovali členové Místního národního výboru registrovali noclehy u našich občanů.

Průvozovny

Služby osobních průvozovoz v naší obci byly zahájeny v září 1959

u svatého a zeměpisce Karla Klínka. Uvedení provozovan v povopočátku
byl pověřen Skajduček Oldřich, člen rady místního národního výboru.

by pro
obce záležitosti

Služby pro občanské záležitosti, který vedl matekár učitel Alois Juráček
byl jako první občan uskutečnen 31. května 1959 odpoledne na „přivítání novorození“
a jako upomínkové dary na věnování byly zakoupeny knihy.

obce mostu

Výstavba nového mostu přes řeku Lubinu na silnici vedoucí do sousední
obce Petřvaldiku, který byl zničen při ústupu německých okupantů před „Sovětskou
armádou“ při osvobozujících bojích v naší obci. Dokumentární snímek zničeného
mostu nachází se v albu Paměti knihy.

Škola

Školní rok byl zahájen v pondělí 1. září 1959. Žáci se shtomazdili
ve svých učebnách a byli poučeni o chování ve škole, doma i na veřejnosti.
V tomto roce bylo na škole 9 tříd rozdělených do 6 ti učeben

Reditel školy Blahut Alois, zastupce ředitele Řečka Jaroslav
Dnem 31. srpna 1958 nastaly ve sboru některé změny. Byli přeloženi učitel 6-8
cočičku Emrich Míček na střední školu do Pěbora a učitelka 6-8 věníku
Josefa Radová na střední školu do Bartošovic. Jako jejich nastupci ustanoveni
byli: Josef Šlefk učitel 6-8 cočičku OSS v Horlovicích a Eva Janová učitelka
6-8 cočičku OSS v Ostavě.

Koncem tohoto roku oznámil dosavadní učitel školy Blahut Alois a záhy po neresci odešel do důchodu. Zastupce učitele, kterým byl učitel Jaroslav Řečka, poděkoval odcházejícímu učiteli Aloisi Blahutovi za jeho mrškalétnou, poctivou a obětavou práci ve škole i veřejnou činnost naší obce s přáním brzkého uzdravení a šťastného zotavení do dalších let života.

Náboženství

V tomto školním roce se učitelský sbor věnoval zvýšenou měrou výchovné záležitosti v duchu vědeckého názoru. Círcí ateistické výchovy byla věnována zvýšená pozornost. Na škole bylo v postupném období 2-7. celkem 159 žáků a z nichž se přihlásilo do výuky čirsko-katolického náboženství 64 žáků a do výuky náboženství Československého 5 žáků to je celkem 43,1%. Proti loňskému roku je to pokles o 14%.

Pol. technická výchova

Na nižší stupeň vyučovali učební pracovní třídni učitelé. Na vyšší stupeň pak vyučovali: Blahut Alois, Štefek Josef a Pláčekovi. Vyučovalo se v malé dílničce o obsahu 26m³. U prací v dílničkách i na školním pozemku se žáci seznamovali s racionálním hospodařením a získávali tak základní vědomosti a zručnosti v práci se dřevem a kovem.

Pionýrská organizace

24. dubna 1959 konala se ve škole slavnostní schůze skupiny jako 10 let trvání založení „Pionýrská organizace“. Na počest tohoto založení bylo nasbíráno 339 železa, 600kg papíru, 215kg textilu, 53kg kosti a vpracováno 1115 brigádnických hodin.

Počít zákei :

trída	ročník	chlapci	děvčata	celkem	Pátávala	Pátávalák	Dostřou
I.	1	16	9	25	25	-	-
II.	2, 3	7, 6	11, 5	18, 11	29	-	-
IV.	4	6	6	12	12	-	-
V.	5	11	11	22	22	-	-
VI. A	6	9	13	22	18	4	-
VI. B	6	11	8	19	3	-	14
VII. A	7	15	10	25	19	4	2
VII. B	7	14	11	25	-	-	25
VIII	8	16	22	38	19	5	14
celkem	1-8	117	106	223	162	13	55

Komunistická strana

Od roku 1959 až do roku 1962 zajišťovala vesnická organizace Komunistické strany Československa plnění úkolů daných II. sjezdem K.S.C.

Výbor mistrů vesnické organizace :

předseda : Dužík Duoslav

jednatel : Juvorová Libuše

kult. propagátor : Jaborek Ladislav

hospodář : Pyleček Vítěz

vedoucí st. skupiny : Kotalec Vlastislav

členové : Kolbe Ludvík, Novák František, Vávra Milan, Škopček Václav
a Zahoranský František

Počet členů vesnické organizace stoupl v roce 1959 na 36 členů a registrovaných 70.

Zemědělské družstvo

V organizačním řádu práce v místním Jednotném zemědělském družstvu, bylo ujednáno, aby se dohodl termín v který den by se měli členové družstva obdělávat zahrádky, protože v době špičkových polních prací nebylo

aby si členové družstva předavostně navzájem účtovali obětavostně práci pro sebe. Tyto práce pro obětavost musely se navzájem hlásit skupinami svého úseku.

V prvních letech družstva, které nemělo dostatek skladovacích prostorů ani potřebných hospodářských strojů se družstvo iniciativně staralo o vybavení a doplnění. Traktory mělo družstvo uskladněno pracovním ve stodole obřích usadlosti u Slajskali č.p. 20. Jako traktorista brigadník byl tehdy přijat ve 15.3.1959 Štěp. Zokus a od 1.1.1959 nový rostechník inž. Horola Eduard býval mistrík obřích Josefa Horoly z č.p.

Povoznictví

Od 1.1.1959 se v družstvu zřídilo povoznictví s koněskými potahem na které byli učeni: Pro hlavní konce a Dvoce to byl Plesník a pro další konce Škeleník Václav. Uba jmenování v koněském dovozu jako pro členy družstva tak i pro mistr obřích dělali zápis a účtovali i cenu dovozu a klesálo supry jako 30% odměna poskytnutá jin byla po dobu 2 měsíců na zkoušku.

Organisace

Na úrovní schůzi mistrů družstva byl projednán návrh na celoroční organisaci práce v družstvu po celý rok. Pro organisaci byli ustanoveni tři skupinami: Štěp. Vojtěch, Horola Josef a Štěp. Václav, který pak byly přiděleny zářky a učitel výměna práce. Četáčky povinně obstarávaly učitel mrozosti členů ke zvládnutí bud spichových práci v rostlinné výrobě a nebo v jiné výrobě. Současně se družstevníci usnesli k odhlasování domácího řádu a aby každý člen družstva povinně vypracoval v běžných měsících vždy část povinných jednotek.

Dovoz krmiva

Pro dovoz krmiva jednotlivým stájím bylo v květnové schůzi družstva ustanoven jako první dopravce pro hlavní konce Štěp. Josef a Jaroslav Sedláček, pro hlavní konce Štěp. Václav a Plesník František. Jako odměna za nasečení, zalození a dovoz zeleného krmiva byla vyplacena 1 pracovní jednotka.

Každý zahradař odpovídal svůj včr, který se před založením
sena musel zavázat na obecní včre. Půdel sena pro zahradařský dobytěk
byl určen podle odpracovaných jednotek. Po odpracování 10-20 pracovních
jednotek se vyžalo 4 kg sena, při odpracování 20-30 pracovních jednotek
5 kg sena a nad 30 odpracovaných jednotek všem stejně 6 kg sena. Za
odebrané natučené seno pro zahradařské brávy se odpovídalo za každý
1 kg sena 10 l. mléka nebo náhradní výdávka 17 kusů vajec. Při rozplácní
dojčičky se zaplatilo 20 Kčs za 1 kg sena.

mandelinky

V tomto roce byl zameran na velkú výskyt mandelinky bramborové,
která se velmi rozšířila na všech bramborových kulturech. K zamezování šíření
mandelinky, byl organizován hromadný sběr mandelinek družstevníky za pomoci
žáků místní školy.

mocálka

Po udržování pracovní mocálky v družstvu se družstvo muselo, aby
pro nezodpovědné opouštění pracovního místa, byly vyplaceny pracovní jednotky a
v případě nezastoupení družstevníka do práce, nebo neposlechnutí příkazu byly
stanoveny 3 pracovní jednotky. Přesto, že družstvo i práce družstevníků a také místních
občanů velice málo pochopili potřeby družstva, neboť právě v té době družstvo
zapadlo s velkým nedostatkem pracovní síly a hlavně z velké části zastřešením
ustájením dobytka a byly jako začínající družstvo dosáhlo čestného 4. místa v
našem okrese stoupl majetek družstva na 1,000,000 Kčs.

Od založení družstva byla jako první navrhována družstevní na
Dvořku a adaptace bývalé cementárny německého příslušníka Schneidera na
Dvořku. V roce 1959 byl postaven na „Šipovce“ první samostatný kravín pro
100 kusů hovězího dobytka. Stavbu prováděl Okresní stavební podnik v Doubravě
Jičíně. Na „Gaurtě“ Frant. Holboho č.p. 9. si družstevníci brigádnicky sami
přestavovali hospodářské budovy a ze dvou stávie postavili kravín pro 70 kusů
dobytka. Jako první účetní byly: Pyčková Božena, Holbova Lenka a Marie
Dajurková.

ú práce

Jarní práce s výsevem ovsa byla započata 6. března a zastato bylo 14 ha. U bramborové sadby scházelo celkem asi 200 q, která nebyla zaplácána v důsledku levné neřady proto byla zadána jako zapůjčka u Okresního národního výboru.

S ohledem na dobré počasí jarní práce postupovaly velmi dobře kde všude jarní byly zastaty již na konci března a louky osázeny z 80%. Pro výsadbu brambor družstvo scházelo 150 q brambor, která byla doplněna zapůjčovací akcí u místních družstevníků.

27. května 1959 byly zahájeny práce s kosením sena. K 19. červnu bylo posečeno na 22 ha luk a k té době zbývalo ke kosení ještě 50 ha. Jelikož družstevníci se seosecí nestáli, byla práce zastavována povstřednictvím Místního národního výboru. Senoseč byla ukončena 26. června, kdy v závěrečné fázi se zúčastnilo na sklizení sena 125 občanských včetně členů Jednotného zemědělského družstva. a hned na to v neděli další 86 občanů.

Se zánovými plány byly současně ustanoveny i žníové hlídky, které zahájily svou činnost 25. července jak v pořádné zbrojici tak i hlídky občanské které vykonávali muži ve věku od 16 - 50 let.

Pro zatažení a cykly ukončení žní, bylo usneseno na mimořádné schůzi rady Místního národního výboru, že každá skupina v obci zaplácá z čad občanů 5 pracovních sil po dva dny. Star brigádníků byl vždy u budovy Místního národního výboru. K 7. srpnu zůstalo k posečení ještě 14 ha pšenice a žito, 53 ha ovsa a směsek. 26. srpna byl senoseč zbytek ovsa a tím definitivně byly ukončeny žní. Současně v tento den bylo zahájeno kosení sliv s traktorem na dolním konci a zároveň zahájeny s vykopávkou brambor „na kopci“ povstřednictvím i kmenů. Úkavy vysušené se v té době se ještě vozily do stodol družstevníků. Vykopávka brambor byla ukončena koncem měsíce září. V tomto roce byl zarramován poměrně slabší výnos brambor. Začátkem měsíce října začalo setí žito a pšenice na ploše 63 ha, která se skládala především z 35 ha bramborist, zbytek byly povstly jetelovin a kterých práce postupovala zvlášť rychle ať pro velkou suchu se tyto velmi špatně zavazovaly. I když nastalo užití zpravidla při postupu sázení osiv byly osivy dokončeny k 15. říjnu.

Tělovýchovná organizace Dohol, která byla jako jediná v obci odpovědná za činnost práce na úseku tělovýchovném, sportovním a kulturním měla snahu vychovávat své členstvo a hlavně mládež v duchu socialistické myšlenky. Organizace však v této době zapasovala s velikými potížemi pro naprostý nedostatek volných činností, kteří by tuto práci převzali. Ke zvládnutí této úlohy a výchovné práce bylo nutno ustavit kulturně-propagační sbor, který se však nepodařilo ustavit ani za pomoci "distriktního národního výboru, takže práce na tomto velmi kolísala. Přestože činnosti z tělovýchovného, sportovního i divadelního úseku přijímali členové i občanské naší i okolní, persony činného duchu je nutno k tomu se zkusit, že i v letošním roce opět poklesly ještě více návštěvy na pořádaných podzích jak u vlastního členstva tak i u občane.

Jednota měla v tomto roce celkem 347 členů z toho bylo: 47 dětí, 41 dětí, 18 dorostenců, 15 dorostenek, 158 mužů a 68 žen. Do jednoty vstoupili noví členové: Radek Jaroslav, Haisberger Václav, Demecsek Alois, Klučník Frant. a Pohorný Milan. Z řad dorostenců přistoupili: Kraslů Josef, Hyčka Miroslav, Machal Jan, Pohleda Jiří, Poláček Alois, Tichopád Jaroslav, Týpochy Frant., Hyčka Zdeněk, Fajdický Jaroslav, Tichopád Jaroslav a Hyčka Luděk.

Z jednoty vystoupilo tři členové: Lindová Ludmila, Božný Miroslav a Vavřík Jaroslav.

Výbor jednoty vedli činnosti:

předseda : Tománek Milan
místopředseda : Čaláš Alois
náčelník : ing. Růžička Jaroslav
náčelnice : Škalníková Sona
jednatel : Jurek Alois
pokladník : Klásek Arnošt
kulturní referent : Vavroš Zdeněk
ostatní členové : Vavroš Milan, Hložek Petr, Štěpět Jaroslav, Božný Petr, Šindel Zdeněk, Hyčka Zdeněk, Hyčka Milan, Jurek Jaroslav, Macha Alois, Jalušáková Alena,

Slajduček Adonák, Šindel Josef, Šeděnska Bohuslav, Týleček Lubomír, Vjačlovský
Jur, Zýbkaal Jur, Týleček Vilém, Štyler Josef a Vídlička Bohuslav.

Výstavby

Pro rozvoj jednoty byly plánovány práce výstavby a údržby
činny přímo vyložená jednoty. Celkem bylo během roku vypracováno 1719
brigadnických hodin. Do práce se zapojilo 46 členů to je 70%. Velkou pomocí
a k urychlení práce byl motor-robot, který byl darován naší jednotou za
výkonovou dobrovolnou činnost od Krajského výboru Československé tělovýchovy.

Kulturní činnost

1. ledna : Tělovýchovná akademie, za účasti všech složek.
 21. ledna : Místní divadelní večer s hrou pohádkové divadelní hry
"Vyměření dvou pohojový byl" v Olbramovicích
 7. února : "Estradní večer" za režie Felice Šeděnsky
 21. února : Byla sehraána pohádková hra pro děti "Hraza čaroděj"
režii měl Václav Mlýns a Štěpánka Ladislav.
 18. dubna : Poslední divadelní hra v tomto roce režíroval Štyler
Josef od jugoslávského skladatele Dusice "Dě"
 9. května : Pořádali místní "Sokol" - Běh vítězství za účasti 40 osob.
Během se zúčastnili z místní jednoty Sokola záci, došlo a
mnozí počet mužů.
 14. června : Účastnili se členové večerního cvičení v Kateřinovicích a
 21. června okresní sportovní hry v Hoptovnici.
 28. června : Pořádali místní Sokol "Váček cvičení", která bylo velmi
úspěšné. Před cvičením prošel přes vesnici průvod cvičících
za velké účasti občanů.
 12. červenec zúčastnili cvičenci také večerního cvičení v Olbramovicích
- Během uplynulého období bylo provedeno v jednotě ještě 15 pracovních
a jedna přednáška.

V roce 1959 byl výbor starších organizace komunistické strany následující:

předseda :	Dušík Karel
jednatel :	Javorová Libuše
kulturní propag. :	Jeřábek Ladislav
hospodář :	Tyleček Václav
vedoucí starších skupiny :	Kotla Ulaštisl
členové :	Vavroš Milan, Kolbe Ludvík, Novák František, Škorpě Václav a Láhonský František.

V roce 1959 místní politická organizace schůzovalec v nové vybudované kulturní místnosti v sokolovně, která byla brigádovky vybudována i za pomoci členů strany. Uvěřejnosti byla předána a slavnostně otevřena 8. února 1959.

myšlivost

Začátkem roku 1959 tvořila mysliveckou společnost 10 členů a 1 host. Byli to : Blahut Alois, Dlouhý Alois, Dlouhý Vladimír, Kolbe Ludvík, Kozel Antonín, Richter Alois, Staniševský Jan, Šep Václav, Šichov Stanislav a Tóš Karel. Jako host Páluku

V dubnu 1959 byl přijat za člena Václav Škorpě, pracovník Státní národní bezpečnosti v Petrovaldce č.p. 83.

Na rok 1959 byli zvoleni :

předseda	Dlouhý Alois
místopředseda	Dlouhý Vladimír
myslivec. hospodář	Kozel Antonín
jednatel	Blahut Alois
pokladník	Tóš Karel
revizory	Kolbe Ludvík a Šichov Stanislav

Předsedající komisari zůstali Staniševský Jan a Dlouhý Vladimír. Na mysliveckou činnost naší společnosti dohlížel myslivecký důvěrník Antonín Šebec z Petrovaldky.

O líhnutí v nově zařízené elektrické líně a oácho vyhlých
kučátek se staral velmi obětavě Vladav Skopák, který vypustil do cívce
69 kooptvů a 58 bažantů. Celkem bylo za období vypuštění do cívce a
vysečených hřad 82 kooptvů a 72 bažantů. Zvýšení počtu vysečených míst se
projevilo v důsledku změněného způsobu práce v zemědělské výcvbě.

V zemědělství došlo i v naší obci k zásadním změnám ve
výcvbě, která nastala v posledních letech a v našem katastru v roce 1958, 1959,
kdy dosavadní skutečná zemědělská nálovýcoba byla nahrazena družstevní
velkovýcoba při čemž došlo i ke značné změně celkového vzhledu našich
hřadů. Roudoborná pole ohraničena mezní a polními cestami se zmen-
šovala v rozsáhlé lány. Hře, cesty, různé svahy s hřivizami, bývaly
pro většinu domovů ale nyní následkem zalesnění zemědělské půdy
vzniklo větší nové porosty i nové živelní podzisky, která především na
naši doobrou většinou velmi škodlivý účinek. Poznalo se, že při
sečení hřadů, nebo při obdělávání půdy hřivizmi polahy, nacházelo se
tak velkých stádů jako v tomto období, kdy většina polní práce se přesunula
na traktory a jiné mechanizační stroje. Každoročně v katastru bývaly celé
desítky pěstných rozíchů, vysečených a vosačích hřad, celá řada zmrzlých
a umrzlých hřivizních kooptvů a bažantů slepiček.

Vedle výkonu nystivosti vykonávali členové brigádníky místního
Jednotného zemědělského družstva kde vykonávali celkem 812 hodin

poštovní úřad

K zvažnější události na našem poštovním úřadě došlo 7. II. 1950
kdy při poskládce byly zjištěny ve vedení poštovního úřadu v Petřvaldě hrubé
závady, které vylučovaly dosavadního přednostu Lyčku z funkce od 20. listopadu
1950. Po odstoupení poštovního přednosty Lyčky, nastoupil na naši poštu Křtl
Jan přednost poštovního úřadu ze Studénky. Poštovními dočimovateli byli
od roku 1950 Čaga Karel občan petřvaldský, který měl úsek do ní konce obce a
k tomu ještě sousední obec Petřvaldk. Druhý byl Horák Josef, občan z Příbora
který měl konec obce, Dvůr a sousední Hřiviz. Od roku 1959 byl poštovní

.....
doručovatel Havel Čajka přeloměn a nově uřední na poštovní úřad v Rožnově.

1960

Místní národní výbor

V lednové schůzi rady Místního národního výboru, byla schválena komise sociálního zabezpečení v obci, která pečovala o důchodce a přestavce stále o potřebě vydělování finančních příspěvků potřebným poživatelům nízkých důchodů. Do komise byli zvoleni:

předseda : Jahodáčová Anna

členové : Vítěslavová Jarmila , Klusák Karel č.p. 248

Klusa Frant. č.p. 218. a Lednický Frant. č.p. 56.

Volby

V měsíci červnu 1960 byly opět konány volby do národních výborů a na ustavující 23. června 1960 v místnosti Školovny byla zvolena mandátová komise z řad občanů. Zvoleni byli: Kolba Janemio, Petkovský Jiří a Odvalil Zdeněk, kteří podali zprávu o výsledku hlasování.

Zástupce vesnické organizace MŠČ Kolba Ludvík podal za místní organizaci návrh na volbu předsedy jím byl navržen Blohut Alois a

takto právoplatně zvolen. Jemu pak byl odpovědná zpráva státní moci a předáno další čízení. Tajemníkem byl navržen a zvolen Dáň Zdeněk.

Dvanácti členů rady tvořili členové: Dlouhý Vladimír, Lednický Frant.

Hajduček Zdeněk, Hajduček Oldřich

Záhorský Frant., Kolba Ludvík,

Dáň Zdeněk a Blahut Alois.

Po ustavení rady Distriktu národního výboru byly zvoleny také komise:

Komise finanční: předseda Dlouhý Vladimír

členové: Růsek Jaromír, Dvorník Leopold, Dáň Zdeněk jako
volení poslanci.

a občani Rubisa Karel, Hýl Miroslav.

Komise zemědělská: předseda Lednický Frant.

členové: Štěpán Josef, Tichopád Rudolf, Šlachta Frant.

Hýlová Milada.

a občani: Sedláček Václav, Hýcha Josef a inž. Komola Eduard.

Komise škol. a kulturní: předseda Hajduček Oldřich

členové: Pavlošková Věra, Tichopád Oldřich, Janáčkova Vlasta

a občani: Řečka Jaroslav a Světlá Petř.

Komise pro služby a výrobu: předseda Hýleček Vilém

členové: Hýčková Anička, Dáňková Zdenka, Kolba Ludvík

a občani: Jakoubčková Anna, Šmatrala Karel.

Komise veřejné ochrany: předseda Záhorský Frant.

členové: Hous Zdeněk jako volený poslanec.

Komise dovozí: Blahut Alois, Dlouhý Vladimír, Hýčková Anička jako

volení poslanci a dva občani Škorpel Václav.

Za naši obec jako člen Okresního národního výboru byl zvolen tajemník Dáň Zdeněk

Po volbách bylo ustaveno celkem 7 komisí, které byly rozděleny v své aktivistů.

Aktivisté komisí pomáhali volbami v radě. Distrikt národní výbor tvořilo celkem 23 poslanců, 13 členů a dva občani a 39 aktivistů.

ústava
ČSR

Do kalendáře historických dat naší vlasti přibyl další a to 11. července 1960 byl to den schválení nové socialistické ústavy v památném Vladislavském sále na Hradčanech. Nová ústava přinesla současně i změnu státního znaku republiky Československé.

delegace

18. července 1960 přijížděla naší obcí indonéská vládní delegace k návštěvě přírýpkové Ostrovy. V naší obci byla podal silnice provedena výprava kde pracovníci věnoval k tomu účelu Hořejší národní výbor. Účastníci prováděli hlavně pionýři zdejší školy a také mistři občané, kteří v hořejší počtu sledovali se zejména při práci povrchu cizinců v současně době. Také učitelé místní školy naposledy pro výpravu dva transparenty v naší a indonéské řeči.

stavba
silnice

V červnu 1960 přerušil Místní národní výbor kolaudaci silnice probíhající přes naší obec. Místní národní výbor přerušil do správy a údržby chodníků a povrchovou kalamitaci. Čištění silničních vpustí zůstalo v péči silniční údržby. Připravené práce pro celou stavbu silnice přes naší obec začaly již koncem roku 1959. V první řadě byly odstraněny dřevěné ploty při hlavní silnici a pak i celá částa stromů počínaje od dolního konce vesnice. Na horním konci byla zbourána i hospodářská budova obcího Trant. Dělního, která přecházela v pohledu pro budování nové silnice. Velká změna nastala také na silnici u školy, kde část staré zatáčky byla zrušena a silnice provedena napříč zatáčkou bývalého statku Havela Štěpánka č.p. 20. jak dokazují náčrtové dokumentární snímky v albu Pamětní knihy. Přestavbou silnice dostalo se obci krásnějšího vzhledu ať už vzhledem k zrušení zastaralých příkopů, které byly nahrazeny kalamitací přes celou vesnici a tím vznikly nové možnosti k provedení chodníků, které jsou opatřeny oboustrannými. Po ukončení stavby silnice vzhled obce se dostal na nové vzhledové úroveň. Občané začali postupně likvidovat dřevěné ploty okolo svých zahradek, které převážně jsou při hlavní silnici a tyto nahrazovali vlnitými jednatřicetými

vé hličky

plody ze žlutého plavce vyroběného mistra vyrobce Karlem Klínkem.

řezání

Řezání hličky jako každoročně byla povinná u mužů od 16 do 65 let. Muži, kteří nemohli se hličky účastnit zaplatili částku 10.- Kčs, která byla použita na stálý náklad. Hličky se řezaly 5. září 1960.

Pro zásobování byla v naší obci celá řada stížností. Občané topili podzemní dovozem pečíva i chleba do prodejny a také prodejní doba v Pohostinosti u „Pěluhů“ byla až v poledních hodinách a tudíž občanům nemohlo být v době, kdy poskytl nějaké občerstvení pracovníkům při zářných i jiných pracích.

Na účelem rozvoje služeb místního hospodářství byla uskutečněna v měsíci září 1960 veřejná schůze společnosti se schůzí Jednoty. Podle presentní listiny bylo na schůzi přítomno 72 občanů. A této schůzi pak byla následující resoluce: Ústřední jednotka z Nového Jiřína která řádila v svolání schůze na 13. září 1960 s doporučením o dodatečné termínu, aby se této schůzi mohl účastnit odpovídající počet. Zatím referent, který se do schůze dostavil prohlásil, že mu není známo, co měla prodejna Jednota v naší obci podniknout.

Toto prohlášení referenta vyvolalo u všech přítomných občanů značné rozhořčení a prohlášení, že je zbytečné schůzovat a dávat se stále ukolébávat různými planými sliby náhodných referentů, neboť situace v zásobování ve zdejší obci nebyla na valné úrovni. Nedocházelo do prodejny dostatečné množství masných výrobků, rybích konzerv, sycené sody, čerstvé zeleniny, chleba a bílého pečiva, které přicházelo do prodejny velmi opožděně.

Velmi špatné bylo stravování pro pracovníky úředního příslušenství a jiných zaměstnanců v obci. Nebylo v současné době v žádném zdejší pohostinství v hodných podmínkách pro vyžívání. Obědy byly vařeny v sousední obci Měškově a dováženy do naší obce autobusem.

V obou zdejších pohostinstvích se nacházely dosud staré nevyhovující výčepní stoly, nebylo skladů pro delší skladování uzenin a jiných pokrmů.

Služby
a obchodu

Na těchto nedostatcích Místní národní výbor při pojednávání státnosti občanů se zavázal, že bude Jednotě napomáhat v získávání pracovních sil pro plánovanou adaptaci hostince Jana Sedláčky.

Obec Petřvald měla v této době asi 1500 obyvatel, kteří jsou převážně zaměstnáni v okolních průmyslových střediscích jako v Ústavě, Větronicích, Příboře, Kopytovici a část zemědělců v místním jednotném zemědělském družstvu. K vysoké zaměstnanosti občanů byla kupříkladu velmi dobrá a tím více i vyšší náklady na obchod a služby občanismu.

V obci byla: jedna prodejna potravin se samostatnou v sídlišti školy a druhá odvětvem v průmyslovém zboru v budově Místního národního výboru, jedna prodejna obuvi, jedna prodejna textilu, jedna prodejna masa a masných výrobků ve které se zároveň provádí prodej pečáckých výrobků což v letech měsících bylo hygienicky závadné a předmětem stále kritiky spotřebitelů.

Největší dopravní problémy obě provozovny pohostinství jak u Páluchů tak i Jana Sedláčky, které se nacházely v nevhodných a zastaralých místnostech.

Prodejna drogerie nacházející se v rodinné domě Ulost. Dvořského se sice srovnávala s moderním a malým obchodem.

Služby občanismu byly prováděny v omezeném rozsahu a byly zajišťovány částečnou formou dočasných provozoven Místního národního výboru, obecní komunistických provozoven ze sousedního města Příboře a jedná v okolních městech, kde občané byli nuceni tyto služby vyhledávat dojížděním autobusy.

Místní národní výbor měl v té době zřízeny pouze služby holičství a kadeřnictví, zámečnictví, oprav televizorů a radiořístrojů, malířství a těžbu písku. Tyto služby byly naprosto nedostatečné neboť byly prováděny osobami se sníženou pracovní schopností a částečně po zaměstnání s velmi omezeným časem.

Jednotné zemědělské družstvo

U začátků roku bylo pracovati dobře rozvíjeno družstvo v dalších nákupu hospodářských strojů. Důchodové pojištění členů platilo se v tomto roce kvantitativně, které platilo za členy družstva a podle dohody se členy, družstvo pak provedlo srážku tohoto pojištění z doplateků na konci roku. Družstevníkům byly vypláceny přídávky na děti ve výši 50 Kčs měsíčně na jedno dítě a přestávajícím družstevníkům byla vyplácena jednorázová finanční výpomoc.

Na výpomoc učebni práce byla přijata Radka Paskerová ze sousední obce Pátčaldíku. Tato funkce zastával až do příchodu Paskerové místní občan Josef Oltavík ze „Zámku“.

Družstvo snažilo se členům zpřístupnit i kulturní podniku tím, že kupovalo na divadelní hry místních ochotníků vstupenky, které pak byly darovány zdarma svým členům.

I v tomto roce družstvo stále pocíťovalo nedostatek místnosti a tak bylo družstvo nuceno žádati občana Jindřicha Pěluhu místního hostinského o další uvolnění místnosti pro šrotování a sklad. Družstvo bylo dále nuceno adaptovat stodoly pro ustajení slepic na hluboké podestýlky. Tyto adaptace probíhaly s velkým potížením od majitelů usedlosti, kteří neprojevovali dosti ochoty pro uvolnění.

Do nastávajících dnů senoseče družstvo učilo naturalní dávky pro členy družstva za odpracované jednotky. V této době družstevníci dostali za každých 15 pracovních jednotek 1 q sena, maximálně mohl člen obdržet ročně 8 q sena. Při tom každý člen družstva, který vlastnil zahrádkářský pozemek musel odpracovat do konce měsíce srpna přibližně roku 70 pracovních jednotek, jinak člen

v případě neodpracovanosti porbíval nárok na zahrádku. Toto opatření schválilo představenstvo na své schůzi dne 5. července 1960.

Pro neodpracované jednotky jako základ pracovní povinnosti rozhodlo družstvo dne 22. 10. 1960 na hřázení zahrádek v 20 a u družstevníků :

- Mlýnská Ludmila č.p. 141, ing. Hečvička Jaroslav, Sykora Věra
- Dvořák, Mlýnská Anna č.p. 19, Holková Anna č.p. 108 a Sindlerová Aneta
- Dvořák č.p. 15. Zahrádka byla odána družstevníkem Janu Seděšovi a
- Výsocké Alžbětě č.p. 89.

Patronat

Na schůzi družstva dne 4. 10. 1960 dostavili se zástupci výboru ústavu v Mladé Boleslavi s tajemníkem Městského národního výboru Zdeněk Machek, kteří hodlali uzavřít s našim družstvem patronat. Schválení smlouvy bylo provedeno dne 6. prosince 1960.

Produkce
družstva

V jarní době při hřázení výkupu byl v družstvu nepříznivý stav při výkupu kovářského masa, který byl splněn k 1. květnu pouze na 40%, pšenice dodávky vepřového masa na 26% a v dodávce vajec na 86%. Celkové základní prostředky v té době činily celkem 4,293.450 Kčs, obal družstva činil 1,909.878 Kčs a náklady na výrobu činily 794.245 Kčs. Stav stáje byl v této době v hodnotě 649.000 Kčs.

Polní práce

Sati jara v roce 1960 začalo 12. března. U nastávajícího jara využívali družstevníci hradě a bytů půdy na hřázení se zasaďte kukuřice ke zvýšení osevní plochy. Pro obdělání cukrové řepy přidělilo představenstvo družstva, hřázení družstevníků 20 a. Na dni 1. července bylo svaženo 20 ha sena a 65 ha z luk. Posečeno bylo v té době 112 ha a k posečení zůstalo ještě na 60 ha. Velmi deštivé počasí, které trvalo ve druhé polovině června a začátkem července značně zpomalo polní práce a hlavně ohrožilo sklizen sena. Seno se sklízelo s velkými ztrátami a tak i když se počasí ve druhé polovině července zlepšilo bylo poslední seno sklizen 10. srpna. Na schůzi představenstva dne 22. července

byl ustanoven zřnový plán, který ukládal aby podle různých schopností a za pomoci brigád z řad našich občanů a družstevníků byly obiloviny v klidu sklizeny.

Obiloviny byly rozděleny na jednotlivé skupině pro zajištění pracovníků. Do rychlejší průběh žni byly přepraveny sennovazy a provedena smlouva pro kosení kornobajrem v výměře 20 ha.

Na zřnové práce byli občané zajišťováni na výpomoc družstevníkům prostřednictvím závozků, když poslanci Místního národního výboru hovořili s lidmi a na listopisech podchycovali druh práce a počet hodin pracovních na které se jednotlivý občan zavázal. Počasí, které bylo koncem července i začátkem srpna, dosti slunečné mělo dobrý vliv na zřnové práce a tak již k 3. srpnu bylo posečeno na 34 ha obilovin a poslední zbytky asi 27 ha ovesa bylo pokoseno 20. srpna, který v té době byl značně polaklý.

Při svozu obilí vypraváhal také pátomátní závod Ostrovit z blízké Ostrovy, kteří prováděli svoz vlastních auty. Obilí se mlatilo na šesti mlatičkách a výmatat byt byl organizován i na ročních směrech poslední zbytky obilovin byly svozeny 10. září za pomoci vojáků vojenského útvaru v Mošnově.

Na podzimních pracích hlavně při sklizení obilovin pomáhali opět mistři občané, kteří byli k této práci zajišťováni Místním národním výborem. Sušení ovesu probíhalo opět za velmi deštivého počasí a tak v důsledku pravidelného sušení ze 60 ha bylo vysušeno k 30. září pouze něco přes polovinu. Vlivem špatného počasí nebylo možno ovesu vysušit tak byla jednání zkomolena a část silážována.

Podzimní práce pokračovaly jen pozvolna a tak pro svoz cukrovky, která začala v polovině čírna byli opět zajišťováni vojáci z blízkého letiště. Vlivem zlepšeného počasí byly polní práce ukončeny do 15. listopadu a zimní oves do konce listopadu.

Nystivost

Na vývoči schůzi mistři nystivecké společnosti dne 17. ledna 1960 byly od 1. ledna 1960 sloučeny horněbní revíry obce Petřvaldu a Petřvaldiku

v jeden celek. Ke sloučení došlo po dokonatě úvaze členů obou společností pro další zlepšení mysliveckého hospodaření. Honební plocha sloučených obou honitab vzrostla na 996 ha. Nově utvořená společnost pod jménem „Lidová myslivecká společnost“ měla začátkem roku 21 členů. Funkcionáři této společnosti byli zvoleni:

předseda: Šep Uilém

místopředseda: Vidlička Richard z obce Pátvaldiku

myšl. hospodář: Seděška Alex z obce Pátvaldiku

jednatel: Blahut Alois

poskladař: Tör Karel

revizori účtů: Kolbe Ludvík a Dlouhý Alois.

Schůze nové utvořené společnosti se konávaly střídavě jednou do obce Pátvaldu a jednou do obce Pátvaldiku.

Depresivní počasí v tomto roce způsobilo společnosti značné škody. Dabladové vajčka psanaté zvěře k lihnutí byla nachlazená a tím zničena.

Největší ztráty byly porcovány u bažantů jak u kohoutů tak i u slepic.

Z důvodu těchto ztrát požádalo představenstvo společnosti o snížení odstřelů bažantů a zajíců. Tato žádosti krasný národní výbor v Ostravě vyhověl a tím plán odstřelů u zajíců byl snížen ze 120 na 70 kusů a u bažantů ze 125 na 105 kusů. Členové myslivecké společnosti chránili po celý rok zvěř před dravci a jinými škůdci. Jaz ve zdejší obci odstřelili 35 kusů škodná více než v minulém roce. Koncem roku 1960 pořádal Dlouhý Vladimír představenstvo v zproštění funkce hajného, kterou zastával nepřetržitě od roku 1947. Druhým hajným byl ustanoven Vidlička Richard ze sousední obce Pátvaldiku a druhým hajným zůstal nadále Staněševský Jaz z obce Pátvaldu.

Komunistická strana Československa

Život vesnické organizace probíhal v tomto roce bez podstatných událostí. Žánry nastaly ve výboru organizace. Příměstek byl rozmanenár v jednoho člona, takže počet členů byl 37 a registrovaných členů přibýlo

v tomto roce 31 členů počet členů množství celkové na 101.

Československý svaz mládeže

U těchto letů členové místní skupiny svazu mládeže pochopili, že budovatelská práce v naší obci potřebuje každé pomoci. Mladěznici si svou organizaci rozdělili na několik úseků: budovatelský, pomoci, Průmysl ochrany, politicko-výchovný, kulturní a sportovní. Je nutno blíže rozvésti činnost mladězníků v naší obci.

Mladěznici na úseku budovatelském zúčastňovali se podle potřeby všech brigád na zveleboní obce, na úpravách hřiště místního Sokola, při výstavbě zdravotního střediska i pomoci Jednotnému zemědělskému družstvu. Mladěznici na úseku budovatelském vypracovali:

Na výstavbě zdrav. střediska 582 brigád. hodin

Na Jednot. zemědělském družstvu 1306 brigád. hodin

Při úpravách a zveleboní obce 550 brigád. hodin

Na úseku pionýrském kde byl zaveden nový směr výchovy školní mládeže bylo celkem v té době 181 členů a jenom 7 pionýrských vedoucích. Při provádění schůzek a jiných akcích pionýrů naskylovaly velké potíže, neboť pionýři museli se scházet v různých třídách v místní škole kde se vyučovalo na dvě směry.

Jelikož tyto vedoucí pionýrů neměli žádné odborné školení pracovali vesměs z vlastní iniciativy jako čtení knih, učili děti písničky a básně, chodili s pionýry do přírody, v hroučích učili děti rukodělně pracovat a prováděním různých sportů.

U politicko-výchovné práce mladězníků výchova nebyla na výši jednak nebylo vhodných vychovavatelů na tomto úseku a nebylo ani zájmu o tuto práci u všech mladězníků v naší obci. Rovněž i v kulturní činnosti, práce mladězníků nebyla utěšující. Svaz mládeže neměl schopných ani obětavých činností pro kulturní práci. Ze sportovní činnosti v té době byly uspořádány jenom dvě akce. 5. června 1960 byl proveden lehkooletický čtyřboj o přeborníka „Pionýrské odbočky“. Závodu se zúčastnilo 50 pionýrů a 11. června 1960 hostovali lehkooletické závody za účasti 15ti svazáků. Závody probíhaly za vedení Zdenka Ryčky a učitelky Libuše Hýlové.

Činovníci svazu mládeže za období 1959 až do 25. září 1960 byli zvoleni.

předseda : Wdyška Pavel
místopředseda : Dlouhá Zdenka
jedenatel : Doláček Alois
kult. referent : Richtová Růžena
spoc. referent : Hyška Zdeněk
výchovný refer. : Dvořský Pavel

Obecní knihovna

Z posledních záznamů obecní knihovny, která se nacházela v domě Františka Nováka a v téže době se přestěbovala do malého přístavku místního hostice Josefa Chvoška a podle statistiky knihovnice Jitky Božové, která převzala vedení knihovny místo učitelky mateřské školy Terezy Schneiderové zájem o četbu u našich občanů v posledních letech stoupal.

Během roku bylo vypůjčeno celkem 1630 vypůjček, z toho bylo 1127 vypůjček krásné literatury, 15 vypůjček naučné literatury a pro mládež 488. Zakoupeno bylo nových 59 svazků knih, zaregistrováno bylo 61 čtenářů a 20 mladých čtenářů do 14. let. Z celkového příjmu od čtenářů činil obnos 217,- Kčs

Československý červený kříž

U místní skupiny ČSK v Pátivaldě bylo 208 členů. Z uvedeného počtu bylo 52 dětí kate a jeden čestný člen Božena Šepová. Hlavní činnosti skupiny :

předsedkyně : Jahodáčková Anna
místopředsed. : Štěpánková Jiřina
pokladník : Šepová Božena
jedenatel : Pavová Anna
kulturní referent : Šmídová Růžena
hospodář : Chvošková Antonie

V roce 1960 byla zistána jedna pečovatelka sestec Vinskletová Marie, která absolvovala školení kurz dobrovolných sester v Novém Jičíně.

Propagační činnost byla v obci prováděna místním rozhlasem, rozdáváním letáčků ve škole, různými plakáty a ve vývěsní skřínce.

V místním rozhlasu byly prováděny zdravotní celace s poučováním občanů by zdravotně žili a své zdravotní schůzili. Mimo zdravotní činnost měla skupina dobrou činnost i v kulturní práci. Již 16. ledna 1960 byl uspořádán tradiční společenský ples, 16. července též zájezd na jižní Moravu, jižní a střední Čechy, dne 7. srpna byl uspořádán zájezd na Slovensko - Bratislavský kraj. Dne 19. listopadu skupina rovnala na zábavní večer s programem „Kulturní soubor Terešovice“. V celku složka pracovala velmi obětavě. Dále se zaměřili v záslužné a občanské práci Smědové Růženy, která patřila mezi nejlepší osvětlové pracovníce v kraji. Za tuto práci dostala dne 23. března od Krajského národního výboru Československého červeného kříže z Ostravy na okresní konferenci v Novém Jičíně vyznamenání „Stříbrného odznaků“.

Členové složky v té době hlavně propagovali stavbu zdravotního střediska na kterém odpracovali od zahájení stavby do konce tohoto roku celkem 5170 brigádnických hodin a poskytli první pomoci ošetřování 137 našich občanů a jejich zaslouhou je také zvelešení a upravení prostoru na křižovatce silnic do Mošanova, Terešovic a Petáldovic.

Tělovýchovná jednota Sokol

V těchto letech plnil Sokol na svém úseku své poslání v naší obci a snažil se ve všech případech jak v tělovýchově, sportu, divadelním odboce tak i v ostatním kulturním výžití plně uspokojit všechny své členy i občany naší vesnice. Byla porovnána v tomto období zveřejněná činnost divadelního odboce a přibývání sportovních oddílů kdy občas nedostačoval jeden sál v sokolovně ke zvládnutí tělovýchovné i sportovní činnosti. Z těchto důvodů podal výbor Sokola žádost na Ústřední výbor Československé tělovýchovy v Praze o finanční pomoc pro postavení druhého sálu ve dvoře sokolovny. Dle zprávy organizačního pracovníka Tytěčka Lubomíra vyjadřují od Ústředního výboru nadošlo.

výchova

Z vytyčených úkolů základní tělesné výchovy bylo zrealizováno vystoupení všech složek na tělovýchovné akademii, na účasti oslavách 1. máje, na vystoupení okreskové sportovníky v Příboči, na vystoupení krajské sportovníky v Ostrově, vystoupení všech složek na veřejném cvičení v naší vsi dne 19. června 1960 a na horec vystoupení na II. Celostátní sportovní dny v Praze. I když jednotla docilovala dobrých výsledků je nutno se zmínit o malém zájmu našich mladých mužů o tělocvičnou hodinu z celkového počtu 154 členů zůstalo více základní tělesné výchově jenom 7 mužů. Proto nezájem snad přeměnil pro nedostatek schopných cvičitelů. I přesto, že bylo v naší vsi dostatek velmi dobrých cvičitelů, bylo velmi málo těch, kteří by šli do soustavy svého volného času věnovat pro ostatní a hlavně mladší, která porušila ztrácela zájem o pravidelné cvičení.

Je nutno se zmínit o večerní práci vojáků z blízké posádky v Dobrušce Zdenka Novotného a Václava Rybáře za jejich práci a výpomoc při vedení a cvičení našich záruk, kteří pravidelně dojížděli do naší vsi a věnovali svůj volný čas pro výchovu mladých v tělocvičně, když cvičitele mistrů jednotly zůstávali k dostatečnému cvičení těch nejmenších.

stolní tenis

Omliberským sportem zimního období v místní jednotě byl stolní tenis. Hlavním měřítkem výkonnosti hráčů byl okresový přebor ve stolním tenise družstev i jednotlivců, který byl pořádán v školovně v naší vsi dne 6. března 1960. Vítězem stalo se naše družstvo ve složení: Vysocký Jaroslav, Rochel Petr, Štěpán Milan a Jaroš Milan. V soutěži jednotlivců stal se vítězem Rochel Petr, který byl také nejúspěšnějším hráčem v současné době a zároveň stal se i novým přeborníkem okresu.

lehká atletika

I když odbor pracoval uspokojivě nesplnil přes cíle své práce zaslouhou svých členů, kteří pokračovali nezájem o činnost v lehké atletické oddílu právě uprostřed hlavní sezony a tím celá činnost spočívala jenom na jedincích. Jako prvního závodu dne 25. května 1960 zúčastnili se naši sportovci okresového závodu

za účasti Sokola Stava Ves, Sokola Trosávka a naší jednoty. V celkovém hodnocení zvítězili sportovci Sokola a naší vesnice což byl v té době velmi pěkný úspěch. U hlavních závodů jednotlivců umístil se atlet naší obce Hyčka Zdeněk na druhém místě. I přes nerovný vlastních členů zinnost oddělu vyvíjela se dosti silně i na spolupráce s mistři skupinou Československého svazu mládeže a vsmilelou střední školou v Petřvaldě

Vítěz
24. 9.
Jiní

toenci
ního hokeje

Činnost sportovců ledního hokeje v posledních letech pro nepřetržitou podzimskou zimu období byly velmi ztíženy. Nevhodné přirodní podmínky pro nedostatek přirodního ledu i když sportovci měli k dispozici vlastní kluziště, klouč si členové v šesté lété poctivě práci srazu vybudovali a na jeho dokončení ještě v tomto roce odpracovali celkem 54 brigádnických hodin, měly podstatný vliv na neúspěchu mistriho hokejového mužstva, klouč se umístilo na předposledním místě mistrovské soutěže.

ana

Jedním z nejpoptávanějších sportu konané jak v samostatném oddělu tak i na vesnici nutno se zaměřit v rozvoji a rozvoji nehtecích hčičů oddělu, klouč rozvíjelo na kolektivní a harnicadech i neúspěchů svého mužstva v mistrovské soutěži.

Stav členstva v tělovýchově:

žáků	... 37
žákyní	... 32
docostenců	.. 29
docostenek	.. 27
mužů	... 154
žen	... 68

V roce 1960 přistoupilo do jednoty 9 mužů a 5 žen.

2 jednoty vystoupilo : 9 mužů, 5 žen, 2 žáci a 1 žákyně

Kulturní činnost v naší obci byla prováděna převážně Tělovýchovou jednotou Sokol, neboť v té době byl v naší obci naprosto nedostatek kulturních pracovníků. Kulturní pracovníci z řad učitelů bydlící v naší obci byli dosti zatíženi veřejnými funkcemi a učitelé dojíždějící - kulturní funkce nechtěli přijmout. Předseda MNV Blahut Alois mnohokrát poukazoval na tento vážný stav v kulturním vývoji a navrhl ředitele místní školy Jaroslava Rečku na předsedu rady Osvětové besedy a učitele Štefka Josefa za vedoucího kroužku národní agitace. Oba jmenování tyto funkce přijali.

Z význačnějších kulturních událostí bylo vystoupení Státního zájmového divadla z Prahy dne 26. listopadu 1960.

Odpoledne bylo představení pro mládež: „Podivné příchody pána Pimpipána“. Večerní představení: „Kabýrint srdce“.

Celkový čistý příjem z obou představení 567,30 Kčs byl věnován k dispozici Osvětové Besedy.

Škola

Odborem školství a kultury rady Okresního národního výboru v Novém Jičíně byli jmenováni od 1. 9. 1959 ředitelem školy Jaroslav Rečka a zástupcem ředitele školy Eva Jčámová.

Ze zdejší školy v tomto školním roce odešli:

Eliska Pláňková učitelka 6-8 ročníku do Kopčovic.

Nádežda Loukotková učitelka 6-8 ročníku do Přebora.

Alois Jucák učitel 1-5 ročníku, byl povýšen na 6-8 ročník v místní škole.

Do zdejší školy přišli noví učitelé:

Helena Pajungová ze Suchotlu

Anna Raynochová z Hošťálkovic a

Ulašta Menšpoclová z Nového Jičina.

Vyučování v tomto školním roce bylo řízeno osnovami a celoročním

plánem školy. Řídní učitelé si vypracovali osobní výchovné plány, které byly udělány na základě výchovného systému.

Náboženství: Otázka náboženské výchovy byla věnována zvýšená pozornost. Přihlásilo se opět do vyuč. náboženství 41% žáků.

Na škole zůstává 9. třída. Situace učeben zůstala z minulého roku nezměněna. Školní rok navštěvovalo v 1-5 postupném ročníku celkem 99 žáků, v 6-9 postupném ročníku celkem 142 žáků.

Učitelé: Po několikaletém působení na zdejší škole odešel na okresní střední školu do Píboce učitel 6-9 ročníků Lubomír Loukotka, po jednočasném působení učitelka Dana Ducečková rozená Hapochová na okresní střední školu do Kopčivnice - Sídliště.

30. června odešla do důchodu mistři učitelka Zdenka Stejskalová. Po dvouletém působení odešla na vysokou technickou školu, zástupkyně ředitelky školy Eva Jířánová.

Následnou za odešlé učitele byli Okresní školní radou v Novém Jičíně ustanoveni: Libuše Pámanová učitelka 1-5 ročníků, která dosud vyučovala na Okresní střední škole v Orlově, učitelka zdejší školy Vlasta Monspertová postoupila na vyšší stupeň školy, a učitel Stanislav Poláček z Okresní střední školy v Suchbátě na ročník 6-9.

První učitelské místo nastoupila na zdejší škole bývalá naše zástupkyně Libuše Křelová a ustanovena na 6-9 ročník.

Vol 1. 9. 1960 jmenovala Okresní školní rada v Novém Jičíně učitele 6-9 ročníků Aloise Jucáka zástupcem ředitelky školy.

**Žení
městřenci**

Marie Holáčková jako uklízečka a školnice,
Božena Dvořská jako uklízečka,

Bořana Šepová vedoucí školní kuchyně a
Marie Orlamíková pomocnice v kuchyni.

Od 1. dubna nastoupila učitelka Libuše Tománová na
mateřskou dovolenou. Její nastupkyní byla ustanovena učitelka
důchodkyně Josefa Pančecová a v době od 1. dubna do 31. května 1961,
od 1. června pak nastoupila místo ni Libuše Jachodová z Příboru.

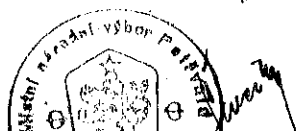
Usnesením Ústř. výboru Komunistické strany a vlády
republiky došlo ke změně ve školství. Přijatým zákonem byla
zvýšena docházka do školy na 9 let. Škola pak nese nový název:
„Základní devítiletá škola“. Tímto ustanovením byly poskytovány
všem žákům zdarma. Ředitel školy zajišťoval zásobování školy
učebnicemi v hodnotě 7.636 Kčs, školních potřeb v ceně 9.535 Kčs a
sešitů za 3.839 Kčs. Účeskarou agendou a inventáři potřeb sám ředitel
školy prováděl.

uha
xboženství

Z celoročního ~~nově~~ počtu 145 žáků, kteří by mohli navštěvovat
výuce náboženství se přihlásilo do vyuky celkem 32 žáků. Proti
loniskému roku jde o úbytek přihlášených o 19%.

Počasí

Do celkem mírné zimy se počasí ubíralo dosti příznivě. Zhoršení počasí byla
znatelná nástupem května, kdy nastalo větší ochlazení s častými přeháňkami. Trvalý
raz počasí přišel i na celý červen, což velmi ovlivnilo senoseč, které se vlekly následkem
nepříznivého počasí až do poloviny července. Krásné letní počasí trvalo jen od 7. do 12. července
pak opět nastaly prudké deště. Tento měsíc možno označit jako měsíc stálých povodní. Protože
Trávňá zaplavil hejzlu více než 10 hektarů, řeka Lubina se rozlévala a bíchů 4 hektarů, zejména
25. července byly raznamenný velké povodně, které způsobily velké škody občanům. Úlivem
počasí nastalo i velké zproštění v době žni, které začaly až začátkem srpna a končily až ve
druhé polovině měsíce září. V té době se ještě také sušily otavy, které napoloovic usušené se svázaly
v době sklizení obilnin. Naklá změna počasí nastala od 1. září kdy se událo hezouné počasí
až do konce roku.

Život na vesnici

Na veřejném zasedání 27. ledna seznámil předseda Místního národního výboru s rozhodnutím rady Místního národního výboru, aby se naše obec zapojila do okresní soutěže o „Uzornou obec“, která proběhla v roce 1961 podle kritérií schválených radou Okresního národního výboru. Soutěžilo se na 4 úsecích: 1. zemědělství, 2. výstavba, 3. služby obyvatelstvu, 4. úsek finanční.

S podmínkami byli občané seznámeni prostřednictvím poslanců a místního rozhlasu. O plnění jednotlivých podmínek soutěže podávala naše obec jednou měsíčně zprávu Okresnímu národnímu výboru.

Občané projevili velkou aktivitu k vyhlášeným podmínkám soutěže a mimořádně úsilí na výstavbě a zvelevení obce. Odměnou bylo umístění naší obce v soutěži o „Uzornou obec“ za období od 1. ledna 1961 do září 1961 na prvním místě, která bylo vyhlášeno na veřejném zasedání 7. prosince v kulturní místnosti sokolovny. Do zasedání dostavil se zástupce Okresního národního výboru, který osobně odevzdal předsedovi Místního národního výboru putovní standardu a diplom. Přivítali standardy zpestřili žáci místní školy kulturním vystoupením pod vedením učitele Jara Ujáčovského.

Sčítání lidu

Podle usnesení vlády Československé republiky ze dne 25. května 1960 konalo v republice, tudíž i v naší obci sčítání lidu, domů a bytů.

Letošní sčítání, které se liší od dřívějšího tím, že se společně s údaji o osobách zjišťovaly i údaje o bytech a domech. Sčítání mělo smysl ukázat jaké hluboké proměny nastaly u občanů za deset let od posledního sčítání. Z různých kombinací údajů sčítání vzniká také přehled jak žijí naši obyvatelé a bydlí v naší zemi.

Sčítání se provádělo k 1. březnu 1961 pomocí sčítacích archů. Arch byl rozdělen na dvě části, které se vyplňovaly na údaje o osobách a údaje o bytech. Aby bylo zjištěno, že byli sčítáni všichni obyvatelé a nikdo nebyl vynechán zpravidla nejen každý příslušník, ale všichni lidé, kteří byli v příloze k 28. února nebo 1. března v bytě.

Naši obec byla rozdělena na dva sčítací obvody. Každý obvod měl svého sčítacího komisaře. Komisaři byli pro naši obec ustanoveni Tyl Adolf, Jurček Alois a náhradník Adamík Josef. Sčítání se provádělo metodou, že občané sami sčítací archy vyplňovali. Po sčítání občanů ke dni 1. března 1961 bylo v naší obci celkem ...

Provozovny

U zajišťování služeb obyvatelem v obci byly i nadále velké nedostatky s ohledem na jejich růst a růst potřeby domácích potřeb. Tyto nedostatky byly zajišťovány formou drobných provozů u Místního národního výboru zřízením provozoven zámečnictví, kde byla soustředěna výroba plotů a rámbů na dvířka oplocení, dále zřízením radiotelefonní služby, šití oděvů a prádla, projektování stávek ročních domů a opravy. Řemeslní podnik sousedního města Příboru uvedl v naší obci do provozu sběrnu k čištění oděvů a prádla nacházející se v bývalém hostinci u Židky a sběrnou obuvi se sídlem v Belově. U té doby nebyly v obci dosud zajištěny práce malířské, elektro-údržbářské, vodní instalatérství a stavební údržba. Tyto práce byly prováděny jednak spoluprací občanů, nebo nahodilými řemeslníky také i z okolních vesnic.

Činnost drobných provozů se oproti loňskému roku podstatně zlepšila. Bylo dosaženo zvýšení tržeb až o 600% z toho jen od obyvatele o 180%. Tržby postačovaly k pokrytí mzdových potřeb k provádění prací, zejména pro provádění prací adaptace pokostinosti bývalého hostince Janů Seděňky, kde vedle bezplatné práce byly zajišťovány i náročné úholy. Pro administrativní práce byla ustanovena jako účetní provozovna Marie Seděňková č.p. 143.

Výbor žen

Výbor žen v obci, který tvořil 7 žen a 29 aktivistek zastupují všech stárek Národní fronty, navštívil nejstarší občanku v obci Marii Pavelkovou u příležitosti 94. narozenin a při besedě darovaly jí stárek v hodnotě 100 Kčs.

U době zřnového období, kdy bylo největší výpětí všech občanů a družstevníků Výbor žen provedl zajištění o dobrou zásobu piva, limonád, potravin, a dodržování

rozvozních plánů, neboť občané většinu času strávili na polích a tudíž mělo času zbyvat na nákupy denních potřeb. Zastupování prodejem v naší obci zůstávalo v té době nedostatečné, neboť prodejny Jednota dodávaly pouze 40% požadovaného zboží úzkého profilu.

Společnost myslivců

Na základě přejmenování dosavadních „lidových mysliveckých společností, které bylo provedeno v celé naší republice na „Myslivecké sdružení“ bylo přejmenování provedeno v roce 1961 i v naší obci. Sloučené honitby převzaly označení místa po největší honitbě před sloučením a tak zůstalo „Myslivecké sdružení“ v Petřvaldě.

Nové sdružení mělo v tomto roce celkem 20 členů z toho bylo 13 členů bytem v Petřvaldě, 6 členů bytelo v Petřvaldiku a 1 člen bydlel v sousedním městě Píboře.

Výbor sdružení :

Předseda : Šep Vítěn,

místopředseda : Vidlička Richard z Petřvaldiku,

hospodář : Šedivka Alex z Petřvaldiku,

jednatel : Blahut Alois,

kult. referent : Škorpě Václav,

pohledník : Šindel Zdeněk sídlící v Harty,

revizori : Holba Ludvík a Kovalčík Emil.

přísežný hajný : Staršízovský Jan.

V pravidelných honěch bylo celkem na katastru obce Petřvaldu 7 honů, v katastru sousední obce Petřvaldiku byly uskutečnány 4 hony. Členové sdružení odstříleli během roku 198 kusů škodné zvěře z toho nejvíce strak a sojek. Úkoly výkonu myslivosti zapojovali se členové na pomoci v zemědělství kde odpracovali 711 hodin zdarma a na zvelebení obce a vystavbu veřejných akcí celkem 489 brigádnických hodin.

Červený kříž

Místní skupina pracovala nadále v záslužné práci v obci. Z počtu 248 členů bylo již v té době 42 dárců krve. Zásluhou výboru byla opět získána jedna pečovatelská Běčárna Annelie. Získané pečovatelské vykonávaly pečlivě svou práci u přestárých a nemocných občanů v naší obci, ale obětovaly svůj volný čas pro ošetřování a zmírnění bolesti na sklonku jejich života. Za vedení místního lékaře Dr. Sokola prováděly výchovné kurzy na zvýšení úrovně pro ošetření a první pomoci při úrazech a zraněních mládeže při sportovních hrách. Pro první pomoc zdravotní ochotný se vyškolilo 61 členů červeného kříže a 21 členů ze sportovního oddílu místní tělocvičné jednoty Sokol.

Z vyškolených zdravotníků se pak ustavilo 6 zdravotních kłidek. Činnost se zaměřovala také v doplňování lékarniček v kravírech, vybavení také lékarničky na traktorech místního Jednotného zemědělského družstva a na všech výmlatových střediscích.

Hlavní zřizovnici skupiny:

předsedkyně : Jahodářová Anna,
místopředsedkyně : Štylerová Jiřina,
pokladník : Šepová Božena,
jednatel : Pexová Anna,
hospodář : Chvošková Antonie,
kulturní referent : Šmerdová Růžena,

Zdravotní středisko

V loňském roce kdy naše obec vstoupila do soutěže o vinnou obec, vystal i veliký úkol. Místního národního výboru na vybudování tolika potřebného zdravotního střediska. Do této doby neuměli se petřvaldští občané postaratí o vhodné místo pro poradnu matek a dětí, příliš se nestarali o zdraví a místo, aby měl lékař dobré podmínky k vykonávání své práce, které se nacházelo po dlouhá léta v obytném domě č.p. 60 nynějšího občana Boleslava Janáčky. Teprve v roce 1960 na veřejné schůzi bylo jednoduše odhlasováno postavit v obci zdravotní středisko. Nemalý úkol nastal Místnímu národnímu výboru postavit první velkou a důležitou stavbu.

Úspěšnou dokumentaci potřebnou pro stavbu budovy vypracoval mistr občan-
stavební projektant Ladislav Moravec a tak počátkem léta v roce 1960 se za obci
na dosud nezačatém místě u sídliště Kartu zahájila se první práce na hloubení
základů. Pracovní povinnost byla Místním národním výborem pro občany ustanovena
pro muže od 16 - 60 let a ženy od 16 do 35 let. Pracovní závazek v roce 1960
mělo celkem 684 občanů.

Práci pro stavbu přemal dne 2. června 1960 Josef Klečka důchodce,
který i když měl právo na odpočinek, neodcházel vedení celé stavby, dlouho do noci
sedával nad projekty, aby brzy ráno již zase na stavbě organizoval průběh stavby.

Veliké potíže nastávaly s obstaráváním stavebního materiálu, který se dovážel
ze vzdálených míst od Brýdru a také až z Tovačova. Zde nutno je zmínit se velkého
elánů tajemníka Místního národního výboru Zdeněk Máchla, který neuváženě sňal
potřebný materiál a mnohdy na úkor svého rodinného života obětoval vše pro zajištění
společného díla a tak již 4. října proběhla první slavnost položení základního kamene.

Do konce roku 1960 odpracovali občané celkem 14.151 brigádnických hodin
z toho občané ze sousední obce Petřvaldské odpracovali 117 brigádnických hodin.
Třes časté výjezy přes město rozhléd, kdy byli občané pořádováni na významenání práce
nastalo se ještě 168 občanů, kteří neodpracovali ani jedinou hodinu.

Ladnové zasedání pléna Národního výboru rozhodlo, aby poslanci Národního
výboru provedli do 15. února 1961 uzavírání nových pracovních závazků. Pro rok 1961
ustanovilo zasedání Místního národního výboru 15 hodin pro každou zdravou a práce-
schopnou osobu ve věkovém rozpětí u mužů od 16 do 60 let a u žen od 16 do 55 let.

Občanům byly doručeny brigádnické legitimace pro zápis odpracovaných hodin.

Společné dílo rostlo pod rukama petřvaldských řemeslníků a pomocníků,
kterým již nestačila brigádnická legitimace odpracovaných hodin jako byl
elektromechanik Bohuslav Máchla, který sotva přijel z práce už byl opět na stavbě,
nebo Brěný Karel provádějící veškerou instalátorskou a zámečnickou práci a všech
občanů, kteří měli již dávno svůj zásluhový důchod, neznali odpočinku a v řadě
s Adolfem Hýlen šli příkladem mnohým mladým lidem a tak vyrostlo společné
dílo zdravotního střediska v hodnotě 560.000 Kčs. Slavnostní otevření

zdravotního střediska se konalo dne 15. října 1961 za velké účasti zdejších občanů i zastupců okolních vesnic Třinecký, Petrávaldický a Mošnov. Občané petrávaldické plně pochopili, že naší obec můžeme zveladit jedině když do stavebních prací zapojí se ve velkém kolektivu a každý občan podle svých možností a sil přispěl k uskutečnění prvního a krásného díla pro zdraví občanů. A přece - našli se lidé, kteří neodpracovali ani jedinou hodinu a tím dokazali, že neměli zájmu o vztah ke své obci a hlavně byla jim věci lhostejnou ochrana zdraví pro budoucí pokolení. Při slavnostním otevření byla udělena čestná uznání za zásluhy v výstavbě zdravotního střediska:

Josefu Klačkovi

Oldolfu Týlovi,

Ludvíkovi Máčovi,

Bohuslavu Máčovi,

Karlu Břežnému,

Ludvíku Kolbeni, a kolektivu mistrů stolarů jeho

vedoucím byl Jiří Ševčík

Inventar praktického lékaře a zubního ambulatoria byl přestěhován z č. p. 60 do nově vybudovaného střediska dne 4. prosince 1961. Majiteli č. p. 60 Boleslavu Janěčkovi bylo po přestěhování praktického lékaře oznámeno písemně, že všechny místnosti, které byly pronajaty Chresnímu ústavu národního zdraví z Nového Jičína zajišťel si Místní národní výbor od 4. prosince 1961 pro vlastní potřebu.

Požárníci

Na výroční schůzi 4. 12. 1960 byl zvolen výbor požárníků pro rok 1961.

předseda	: Blahut Alois, řídící učitel	referent mládeže	: Ujáčowski Antonín
velitel	: Dvořský Pavel,	pokladník	: Bojda Josef.
jednatel	: Týl Oldolf,	revisori učili	: Homola Josef a
organ. referent	: Šeděnka Robert,		Mácha Alois
prevent. referent	: Chvoštěk Ludvík,		
hospodár	: Hořek Janoslav,		
kulturní referent	: Jatochovi Miloslav,		

Na této schůzi poděkoval Adolf Hýl odstoupajícímu dlouholetému
 { předsedovi Ludvíku Chvoštovi, kteroužto funkci zastupoval ve sboru plných
 32 let. Je nutno se zmínit o jeho záslužné a obětavé práci pro zdatný vývoj
 požárního sboru ve vesnici kde prošel veškerý volný čas. Již v letech 19
 stal se činným členem sboru a po době 32 let vedl předsednictví sboru v
 roku 1928 až do roku 1960, za což byl i vymanerán za příkladnou práci
 od sboru požárníků z Prahy.

Požárnímu sboru byl v této době přidělen nový požární vůz
 s vybavením, který pro začátek než se budova zbrojnice opravila, byl
 garážován u Františka Vydrockého bývalém autodopravci. Požární vůz
 byl přidělen s podmínkou, že stávající vozidlo auto značky Tatra se stalo
 auto značky Super Škoda postoupí sbor. Okresnímu výboru Požární ochrany
 v Novém Jičíně. Tento inventář o vybavení provedl našim požárníkem Frant
 Nerůčka z Mošnova.

Následkem likvidace hasičské jednoty v Hartech přistoupil
 do petřvaldského sboru 39 členů s následujícím inventářem:

- 1.) Auto značky „Škoda Super“ s přenosnou stříkačkou a veškerým
 příslušenstvím.
- 2.) 9 pracovních obleků pro ženy a 9 teplákových souprav.
- 3.) 18 pracovních obleků mužských a pro 2 družstva dohodová op
- 4.) Pro jedno družstvo široké opásky, sekery a přilby.

Na schůzi komise pro veřejný pořádek dne 4. února 1961 bylo rozhodnuto
 výměnou velitele Požární ochrany. Funkci velitele převzal Friskel Jaroslav

Podle pokynu Okresního národního výboru mohli místní poři
 provádět v rámci cvičení zbrojové akce na poradcích jednotného zeme

Škola

Na škole zůstává 9 tříd. Situace učeben zůstává nezměněna z minulého roku. Školní rok navštěvovalo v 1.-5. postupném ročníku 99 žáků a v ročníku 6.-9. celkem 142 žáků. Na škole v roce 1961 celkem bylo 241 žáků.

Ředitelem školy zůstal Josef Řečka. Po několikaletém působení na zdejší škole odešel na Střední školu do Příbram učitel 6-9 ročníků Lubomír Louhothka, učitelka Dana Durčáková na Okresní střední školu do Kopřivnice - Sídliště.

30. června 1961 odešla na důchod mistrů učitelka 1-5 ročníků Zdenka Stejskalová. Po dvouletém působení odešla na Vysokou technickou školu do Brna Eva Gránová.

Náhradou za odešlé učitele byli Okresní školní radou v Novém Jičíně ustanoveni: učitelka Libuše Tomanová, která dosud vyučovala v Orlově, a Stanislava Poláška z Okresní střední školy v Suchbátě na 6-9 ročník.

První učitelské místo na zdejší škole nastoupila bývalá naše žákyně Libuše Hýlová a byla ustanovena na 6-9 ročník.

Dne 1. září 1960 jmenovala Okresní školní a kulturní rada v Novém Jičíně učitele Aloise Juráka zástupcem ředitele školy.

Do udržování provozu a úklidu školy byli jmenováni tyto zaraštranci:

Marie Kolářová jako školnice,

Božena Dvorská jako uklízečka,

Božena Šepová, vedoucí školní kuchyně

Marie Adamíková, pomocnice v kuchyni.

Tento rázram z roku 1960 zůstal nezměněn do 30. června 1961. Nástupem školního roku 1961-1962 byla učitelka Libuše Tomanová přeložena do Bartošovic a Ulrika Monoportová byla přeložena na nižší stupeň zdejší školy.

Nově ustanoveni byli: Eva Máčková pro 1-5 ročník přišla ze Základní devítileté školy v Porubí a Jan Václavský na 6-9 ze základní devítileté školy v Ostravě

Pošta

Změny na zdejší poště nastaly pouze u zaměstnanců. Poštovní domčovník Horák byl služebně přeložen do Příboru. Místo Horáka byla přijata zdejší občanka Pavlošková Věra. Po krátkém působení pro nemožnost služby na vlastní žádost rozvázala pracovní poměr a nastoupila do průmyslu Vítkovických železáren.

Po odchodu Pavloškové nastoupily dvě domčovatelky od 1. března 1961 Jelínarová Marie a Lednická Jiřina.

Zámek

Ustavičným odkládáním slibované opravy budovy zámku, jediné zbylé památky panovníků petičnických v naší obci, chystal natolik, že Krajské středisko památkové péče a ochrany přírody v Ostravě doporučilo školské a kulturní komisi rady Okresního národního výboru v Novém Jičíně, aby bylo pořízeno v upuštění opravy budovy zámku z ochranných památek.

Soudci z lidu

Poprvé v naší historii byli voleni v republice i v naší obci dne 3. prosince 1961 soudci z lidu.

Soudci z řad pracujících jsou nyní postaveni na rovné soudcům z povolání a tím podílejí se na rozhodování ve všech věcech v první instanci i v opravné ústředí. Zlidověné soudnictví po roce 1949 ubíralo se jinými cestami a s institucí porot se rozloučilo. System porot podle zarranu krajského soudu v Ostravě k nám pronikl poprvé po roce 1848, který se skládal ze 12 porotců a současně i tak zvaného porotního sboru soudního, který se skládal ze tří soudců z povolání. Porotci tehdy mohli rozhodovat pouze ve věci viny a to slovy „ano“ nebo „ne“ na přese formulované otázky dane soudem a tak rozhodování o otázkách trestu bylo vyhrazeno pouze soudcům z povolání. Teprve zákon z roku 1946 se pokusil o určitou reformu a vyhradil porotcům vliv i na rozhodování o výměře trestu až do zlidověné soudnictví do roku 1949

Nové pohostinství

Jedním z velkých nedostatků v naší obci byly naprosto nevyhovující místnosti obou zdejších pohostinstev u „Pělučků“ i hostince Jana Šeděrky. Na tyto nedostatky poukazovali zejména četní hosté, kteří do naší obce často zavítali. Na nevyhovující stavu obou provozoven je zmínka v kronice již na straně 95.

Rozhodnutí na vybudování nového pohostinství řešil Místní národní výbor ve spolupráci s vedením „Jednoty“ v Novém Jičíně a tak bylo rozhodnuto přestavbou bývalého hostince Jana Šeděrky kde byly nejlepší podmínky k zřízení vhodných místostí a hlavně potřebnou kuchyň pro veřejné vyvaňování a stravování. Otevření nového pohostinství bylo provedeno v jarních měsících. V novém pohostinství, které bylo moderně a vkusně vybaveno našli i velmi nároční návštěvníci dobré občerstvení.

Hospodářství Místního národního výboru

Komentář k hospodářství:

Příjmy:	plán	skutečnost:
Dar z příjmu	2.500 Kčs	1680 Kčs
dar zemědělská	62.000 "	53.303 "
dar domovní	29.000 "	30.164 "
správní poplatky	1.700 "	3.525 "
školní jídelna	21.800 "	36.800 "
tržba kino	32.000 "	36.783 "
vnitřní správa		15.780 "
doplňkový rozpočet		32.982 "
Výdaje:		
Akce „Z“	187.000 Kčs	187.001 Kčs
místní komunikace	4.800 "	4.670 "
materská škola	6.500 "	5.680 "
zákl. devítiletá škola	36.500 "	37.069 "
školní jídelna	33.000 "	37.060 "

učebnice pro žáky	12.300.- Kčs	12.208.- Kčs
osvěta	3 000.- "	2 645.- "
kino	21.700.- "	21.676.- "
požární ochrana	7 000.- "	7 377.- "
poslanci MNV	29 100.- "	29 671.- "
správa MNV	24.600.- "	25.800.- "
sociál. péče	5 600.- "	5 529.- "
doplňková péče	9 500.- "	9 500.- "
zdravotní středisko	16 300.- "	16 239.- "
kommunikace	4 800.- "	4 670.- "
trpěčské skříňky	3 100.- "	3 047.- "
náklady z doplň. rozpočtu	24 800.- "	23 954.- "

Správa národního majetku je řádně vedena a každoročně provedena inventarizace ke dni 31. 12. 1961. Opis zaslán vždy na Okresní národní výbor v Novém Jičíně.

Jednotné zemědělské družstvo

Půdní základna družstva tvořila v roce 1961 na 546 ha. V této době nebylo v obci jiné závozu, který by obhospodařoval nad 2 ha půdy. Neraodostný byl stav průměrného věku skotu, který se zvýšil na 57 let.

Naturální dávky pro skot:

- 1) Kdo mohl a neodpracoval do 30 pracovních jednotek nedostal žádné obilí.
- 2) Kdo odpracoval 30-60 pracovních jednotek dostal za odpracovanou jednotku 1 kg obilí.
- 3) Kdo odpracoval od 60 pracovních jednotek výše dostal za odpracovanou jednotku 1½ kg obilí.

Brigádníci dostali koupit za své pracovní jednotky nejvýše 50 kg obilí.

Na dubnové schůzi družstvo navrhlo uzavřít pojistku na 40 ha pšenice na celé půdě, dále do povinného pojištění spadalo i obilí, zelenina, všechny traktory v té době jich bylo 7. i s traktoriisty a také všechny osoby, které se účastnily při mláčení.

Pro umístění hospodářské objekty v družstvě bylo nutno založit vlastní pořízení družstvo, které bylo ustanoveno dne 14. března 1961 ve složení:

Pichojed	Rudolf
Sip	Bohuslav
Hyčka	Josef
Šindel	Vojtěch
Šindel	Milán
Šklenská	Josef
Helner	Karel
jur. Komota	Eda
Dostal	Jan
Šubert	Václav

berkulosy

Návazně na náhru tuberkulosy krav ve velkém kravě bylo zjištěno v měsíci dubnu a také v kravě Šuberta Václava. Krav se u Šubertů zrušil a krav se ustajily mezi nakazené.

ni
krovky

Ušebírky družstva opět chodily ve svých obvodech na zajišťování pro obdělání cukrovky. Při rozdělování se zjistilo že zůstalo k neobdělání na 4 ha. Tento zbytek byl nucen zajišťovat mezi občany Místní národní výbor. Občané, kteří odmítli obdělávání cukrovky nedostali od družstva pro polní práce potah ani povoz. Pro neposlechnutí tohoto nařízení byl by člen družstva pokutován stažením 10 pracovních jednotek.

ac
vý plán.

Podle zkušeností z minulých let kdy docházelo vlivem deštivého počasí k zaplavení luk okolo potoka Třávký a řeky Luby bylo tohoto roku překročeno první sčítání luk v okolí potoka Třávký a řeky Luby dokud se ukázalo příznivé počasí. Každá lůna seno se vařila a máčovala kde a jaké seno se bude ukládat. I přes toto úsilí bylo zničeno 16 ha luk podél potoka Třávký vlivem prudkých deštů a povodní.

deštivé počasí a mokré krmino mělo velký následek a silný pokles dojivosti mléka.

Při znořném plánu práce byla rozdělena na jednotlivé čtáčky s přidělenými polahy. Denní úkol byl pokosit 6 ha kořni, 96 ha bylo určeno pokosit samovazem a 50 ha kombajnem. Pro výmlat obilovin se velké mlaticky postavily, jedna na středisku u kůlny a druhá u velkého kravína. Kravín sláma se pak odvážela do stodol.

Hospodářství družstva v prvním pololetí nebylo uspokojivé a jako největší položka manka je nedodání vepřů a šotů a dodávka mléka. Jedině v dodávce vajec byly dány úkoly splněny. Teprve ve třetím čtvrtletí nastalo v hospodářství zlepšení a plán byl plněn na 100%. Pracovní jednotka v roce 1961 byla 20 Kčs a k tomu ještě 2 Kčs kdo měl odpracováno přes 400 pracovních jednotek.

Polní práce

Jaro přišlo do našeho kraje rychlým tempem a vytvořilo pro naše zemědělce překvapivě výhodné podmínky. I když zima nebyla příliš velká, bylo v půdě dostatek vlhkosti a velmi příznivé podmínky pro jarní osev.

Se setím jara začalo zdejší družstvo již 2. března a 16. března byly práce ukončeny. Současně v této době prováděli družstevníci očišťování luk a pastvir. Pro jednocení a okopávku cukrovky byl nucen zapřistovat brigádníky jako již roky Místní národní výbor. Podle usnesení rady Místního národního výboru, byly 60. občanům bez zemědělské půdy zaslány dopisy s žádostí, aby pomohli zdejšímu družstvu při včasném ošetření cukrovky na ploše 3 ha, která zůstala nerozdělena. Téměř polovina žádanych občanů dopisy vratila a řekla do ošetřování nepřišla. Tímto postojem dokazovali, že je jim milejší osobní blaho než aby pomohli družstvu v kritické situaci ošetřování cukrovky.

Senoseč byla sverena k 30. červnu a zbylá část sena byla určena pro zahuménkání. Po 1. červenci byla zahájena práce s kosením ozimého ječmene a okolo 10. července začala sklízeti řepky přímo kombajnem.

Že začaly v naší obci 21. července. Vsečžení bylo vymláčeno kombajnem na 3 ha oviného ječmene. Ke dni 27. července byl posečen všech ječmen o výměře 27 ha. Z toho posečeno 7 ha samovazem, 10 ha kombajnem a dvoufázově rovněž 10 ha.

Tito v tomto roce bylo velmi polehlé vlivem deštivého počasí čímž většinou se sešlo koněkými začkami a samovazem o celkové výměře 43 ha.

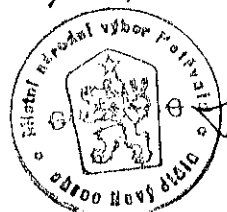
Pšenice velmi pomalu dozrávala. Z celkové plochy 54 ha bylo ke dni 27. července posečeno pouze 7 ha dvoufázově a 14 ha samovazem. Tržní práce pak probíhaly klidně bez větších poruch na strojích což hlavně zapříčinilo použití kombajnu jako velmi vykonného a dokonalého obilního stroje čímž žně byly v krátké době zvládnuty a hlavně odpadlo mnoho starosti vedoucích pracovníků když se nedostávalo dostatek pracovníků z řad místních občanů. Výmlatové práce šly pomalu, neboť zrna nebylo přílišně dozralé a obsahovalo značnou vlhkost čímž žně byly ukončeny až 24.8.1961.

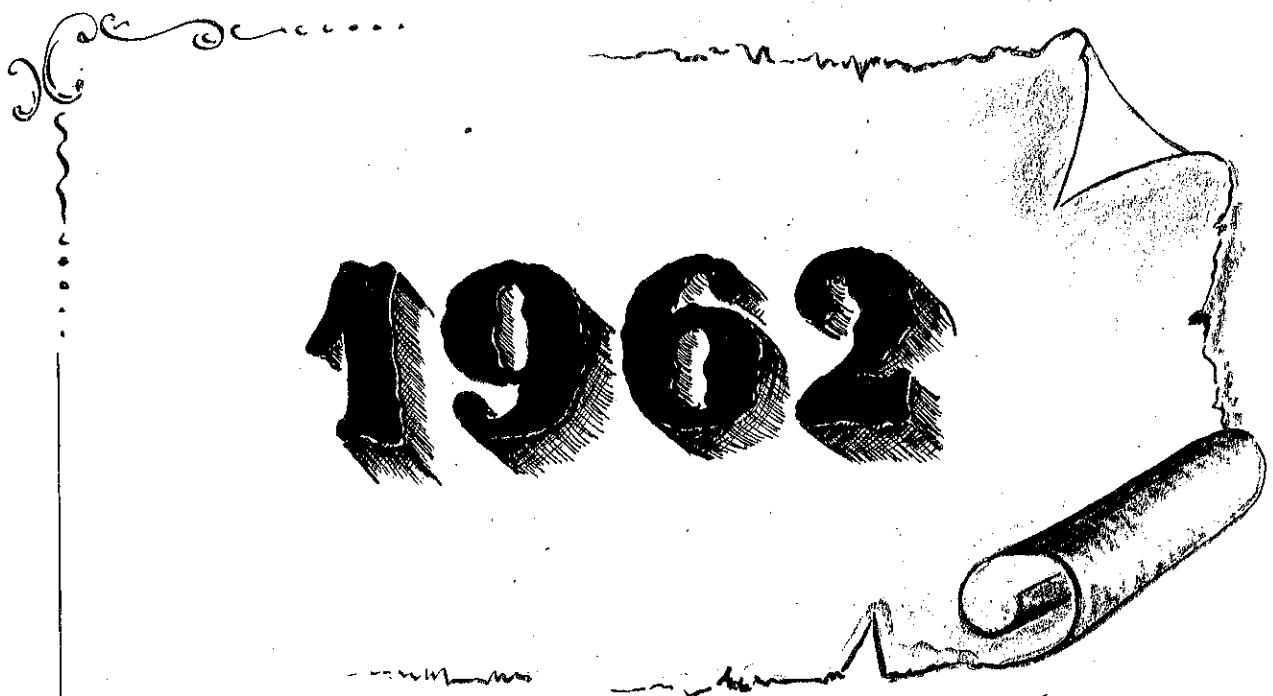
Podzimní práce šly rovněž pomalým tempem. letovní roty zaznamenaly slabší výnos brambor. Cukrová řepa byla v obci sklizena začátkem listopadu a byla sklizena na 100%. rovněž vinný byly zasaženy do konce října. Za krásného a trvalého počasí pokračovala úspěšně zimní práce.

Počasí

Do celkem mírné zimy se jaro velmi brzy ohlásilo a připravilo pro zemědělce překvapivě výhodné podmínky. Roz dobiého počasí se udržel pouze do doby letně parnaté zvěře. Pak nastaly trvalé deště které způsobily značné škody myslivecké společnosti právě v době letnouce se zvěře. Uklidnění a zlepšení nastalo před senosečí ale ne na dlouho. Vzápětí senoseče opět nastaly dlouhotrvající deště s následkem rozvodnění potoka Třínovky i řeky Lubiny a tím i k znehodnocení ještě zbylého sena. Deště dovedly zblácení i u obilovin, které trvajícím deštěm značně polehlo. Poměrně zlepšení počasí zvolna nastávalo v době sklizně obilovin, a ustálilo se trvalého a krásného počasí na podzimní období až téměř ve druhé polovině listopadu a začátkem prosince začly přehánky a vel poměrně teplý vítr. Poněkud nezvyklé teplo v prosinci, které nás překvapilo při teplotách $+15^{\circ}\text{C}$ a $+17^{\circ}\text{C}$ i v celé naší zemi podle záznamu z denního tisku byl to nejteplejší prosinec od roku 1775.

Tento nenadálý zjev teplého počasí byl způsoben podle zpráv meteorologů přílivem teplého vzduchu z jihu a západu. Ve vyšších i nižších polohách nastalo rychle proudění, ve výšce 1000 m až rychlosti 90 km/hod. a tím se dostal teplý vzduch ochladit.

1962

Život vesnice

Obec zůstává nadále zemědělského charakteru, kde zemědělské závodny jsou sdruženy až na několik drobných výjimek, v jeden zemědělský závod Jednotného zemědělského sdružení Patřvald, které hospodařilo v tomto období na celkové výměře 640 ha zemědělské půdy. Obci příslušelo v současné době ještě 10 zemědělských rodin ve skupině od 0,50 až 2 ha a 50 rodin ve výměře od 0,20 ha až 0,50 ha, kteří obhospodařovali celkem 18 ha zemědělské půdy.

Obec jako celek plnila nákupní úkoly následovně:

maso hovězí	75,29%
vepřové	71,65%
mléko	89, %
vajíčka	101,77%

Jednotné zemědělské sdružení jako hlavní dodavatel zemědělské výroby splnilo plán hrubé produkce v částce 2,700.000 Kčs. Oproti loňskému roku byla produkce nižší o 274.000 Kčs jedním snížením hektarového výnosu a jedním přírůstkem hospodářského zvířectva. Nesplněním plánového nákupu a výroby byla úměrně snížena spotřeba pracovních jednotek o 4.000

ni

zpečení

Na po naplnění fondu hodnota pracovní jednotky vyšla na 19,50 Kčs mimo naturalie. Nedostatků vyskytující se v hospodářství našeho družstva byly zavedena napravná opatření pro zajištění výroby a nákupu na příští rok.

Počet obyvatel v průběhu roku činil asi 1490. Z celkového počtu práce schopných asi 700 občanů je zaměstnáno: 60% v blízkých ostravských průmyslových závodech převážně ve Vítkovických závodárnách.

10% v závodě „Tatra“ v Kopřivnici,

20% v jednotném zemědělském družstvu,

1% v obchodní distribuci,

7% v ostatních drobných podnicích.

V samotném družstvu pracuje 24 mužů a 117 žen v celkovém složení: do 40 let - 9 mužů

od 40 let do 60 let - 10 mužů

nad 60 let - 5 mužů

u ženského pohlaví: do 40 let - 25 žen

do 55 let - 45 žen

nad 55 let - 47 žen.

Dle uvedených věkových hodnot průměrný věk pracovníků v místním družstvu činil 56 let což byl stav velmi nepříznivý a přes tento kritický stav byl nábor učňů a mládeže splněn pouze na 40%.

Výměra půdy se oproti roku 1961 zvětšila o 6 ha rozvořením reprodukčních luk.

Petřvaldští občané měli uloženo ke konci roku na 4,100,000 Kčs u státní spořitelny.

V současně době používali občané k poslouchu 168 televizorů a majitelů osobních aut bylo již 47. V obci se nacházelo 200 důchodců pobírajících celkem měsíčně 141,000 Kčs. Mimo to se vyplácelo používatelům sociálního důchodu měsíčně 3,000 Kčs pro důchodce s nízkým příjmem a na pečovatelskou službu poskytovanou bezmocným důchodcům částku 14,600 Kčs.

ti

rodáriství

Všeobecným růstem obce bylo třeba pozorovati i přibývání drobných provoroven pro potřebu občanů. V drobných provorovnách Místního národního výboru bylo v té době 8 řemesel v činnosti jako: zámečnictví, švadleny, opravy televizorů a radiopřijímačů, sklenářství,

malířství, skupina stavební, elektrowinstalace a obsluha prodeje benzínu. Vedoucím těchto provozoven byl zastaroven od 1. dubna 1962 Václav Richter.

Mimo těchto provozoven je v obci soukromá výroba včelařských mezikůstek, ve které pokračuje po zemičelém Albertu Ševčíkovi jeho syn. Bylo nedostatkem, že do této doby se nepodařilo výrobu mezikůstek zařadit do provozoven Místního národního výboru.

U průběhu roku 1962 provedly Komunální podniky města Příbora adaptaci holičské a kadernické provozovny v budově bývalého pohostinství u „Pěluhů“. Do této doby bylo holičství a kadernictví umístěno v rodinném domku pání Chvoškové č.p. 175 vdově po mistru holičském Josefu Chvoškovi. U nově adaptované holírny byl zahájen nový provoz 13. prosince 1962.

Mimo vlastních provozoven v obci byly ještě služby obyvatelem registrovány Komunálními podniky blízkého města Příbora jako holičství, šití a čištění prádla a stolářství a sousedním městem Bílovci sběrou a opravou obuvi.

Zvelebení obce

Příborskými občany opět prokázali, že mají veliký zájem na dalším zvelebení své obce a tak do 15. března 1962 se zavazovali občané odpracovat na zvelebení obce celkem 7.900 hodin, na pomoci zemědělců 1.667 brigádnických hodin, místní organizace Českosl. svazu mládeže podala závazek na 2000 brigádnických hodin na pomoc mistrům stavitelům v investiční výstavbě, skládání kompostu a sběru železa.

Pro zvelebení obce bylo provedeno kus záslužné práce jako generální oprava mostu na hřbitově, který byl již dosti značně poškozen častými povodněmi. U Richterské ulice položeno kanalizační potrubí se zaklapaním ze hlavní silnice. Zahájeny byly práce s obnovou oplocení hřbitova. Pro zlepšení kultury občanů byly provedeny adaptace 12 bytů a u 30 domácností domčován byl pro plynové sporáky kvařený plyn „Propan - butan“ dovážený ze skladu ve Studenci.

V obci nadále zůstávají dvě prodejny potravin, jeden výsah masa, jedna prodejna obuvi, točilna a drogerie a jedna provozní pekárna.

Větrník

V síni bylo uvedeno do provozu nové pohostinství po adaptaci bývalé

hostince Jana Seděrbky, které velmi přispělo ke zvýšení úrovně vesnice hlavně svým prvotřídním vybavením proslavilo naši obec v pohostinství na úroveň města. Pohostinství zároveň získalo dobrou pověst v širokém kraji, pohostění a občerstvení využívají autodopravci pro dálkové cesty, konaly se svatební hostiny z místní vesnice i širokého okolí, v jarních a letních měsících byly zde odpravovány letecké zájezdy do zahraničí, konaly se schůze různých organizací a oslavová jubilea s pohostěním. Na velmi dobrou úroveň propočetku pohostinství měl hlavní zásluhu agitační vedoucí Zdeněk Týlečka vedle ze sousedního města Buisperku.

Název „Urtulník“ pochází z podnětu vedoucího Týlečka, který chtěl jeho symbol blízkého letiště umístit na pohostinství znak „leteckou urtuli“, která dovnitř tam umístěna nebyla, ale název pohostinství „Urtulník“ se již udržel.

Místní knihovna byla 9. srpna 1962 přestěhována do uvolněné místnosti bývalého hostince Antonína Kiečka. Do této doby se nacházela knihovna v malém a nevyhovujícím přístavku v domku Antonie Chvošťkové. Po řádné inventarisaci knih rozšířilo celkem 2567 svázků převzal knihovnu nový knihovník, důchodce inž. Šindel Emil, který od přestěhování vynaložil mnoho pozitivní a usilovné práce, aby knihy řádně převzal a vytvořil tak nejlepší podmínky pro další činnost knihovny.

U práci mu byli nápomocní všichni učitelé Základ. devítileté školy i školní děti pod vedením učitele Štefka.

Z význačných událostí kulturní činnosti v obci byla letošního roku oslava 50 let trvání Křt. jednoty Sokol, která jako jediná organizace v obci provádí činnost divadelní, pořádá zábavní estrády a jiné záležitosti. V tomto roce navrhla jednota Sokol 4 divadelní hry: „Dítko Štědrý večer a Nebezpečný věk v režii Karla Břežného, Kamený řád, v režii Josefa Štylera a jednu operetu Mamsela Mitouche v režii Karla Břežného, dále ještě jeden Kabaretní večer.

Osvětová Beseda během roku organizovala jednu přednášku na téma: Současnost a budoucnost kosmických letů přednášel inž. Šindel Emil. Hudba O.B. prováděla svou činnost samostatně. Další kulturní činnost provádějí místní kino, které bylo

Umístěno v budově Školovny používalo dosud k provozu promítací aparát z roku 1924 byl pro náročnost návštěvníků kina již nevyhovující. Majitel budovy Školovny nedovolil provést žádné úpravy a adaptace ke zlepšení promítání filmu.

Místní národní výbor

Technická komise Místního národního výboru při nastávajícím jaru podala hodnotnou výzvu na všechny občany, aby vyvářeli smetí, popel a různý odpad na označená místa v obci, která byla vybrána na různých místech namočené řeky, bažinách a okolních odpadních místech v obci. Tímto nařízením se mělo zabývat zahoráněným zvykem některých občanů, kteří hýzdili vzhled obce shromádkami smetí u hlavní silnice, u hřbitovní lávky a v prostoru Havelkovy ulice.

Národní výbor podal občanům informaci o nových opatřeních v nábupě živočišných výrobků. Nový zákon stanovil držitelům půdy s výměrou od 21 ariů do 50 ariů dodávkový úkol v průměru 300 vajec ročně a chovajů kůz, 700 litrů mléka. Tento dodávkový úkol se stanovil na všechny chovatele kůz i když by někdo obhospodařoval méně než 20 ariů půdy.

Tato nová úprava se netýkala záhumenního hospodářství členů Jednotného zemědělského družstva protože jejich dodávky byly zahrnuty do úkolů družstva a představenstvo družstva jím nadále jejich úkoly určovalo. U zákona bylo také namotováno kdo měl být od dodávkových úkolů osvobozen. Byly to domácnosti v nichž žijí nejméně 3 děti mladší 15 let, nebo dospělé osoby trvale práce neschopné, nebo jestli je některý příslušník nemocen tuberkulosou.

U souvislosti s řešením dodávkových úkolů doobříých držitelů půdy prováděla se také úprava domácích porážek masa vepřového. Z každé povolené domácí porážky vepře bylo předepsáno mimo kůže, též dodávka škvářného sádla a to: člen družstva 5 kg škvářného sádla, ostatní odevzdávali 7 kg škvářného sádla.

Místní národní výbor mohl povolovat porážky vepře členům družstva jen za podmínky, že družstvo málo splněné čtvrtletní dodávky vepřového masa. Povolení domácí porážky v lednu, únoru nebo březnu, byly uděleny jen tehdy, když družstvo

málo splněnou dodávku vepřového masa za uplynulý rok. Jednotlivec mohl porážet vepře zásadně pouze jednou za rok.

Národní výbor s konečnou platností zahájil dokončovací práce s plánováním na bourání trosk bývalého zámku jako poslední historickou památku po rodě paní Petřvaldské, který po staletí byl vystavěn na pravém břehu řeky Luby naproti místního hřbitova a podle záznamu v I. dílu Obecní kroniky byl zámek více budovou hospodářskou než panskou. Do dnešního je uchován v albu Obecní kroniky dokumentární fotografie vodkemaru paní Petřvaldské zobrazující práva v erbovním znaku na jeřozkách v perech ovacu. Vepsán jsou postupně jména všech členů rodu a tak v listopadu začly práce s bouráním zdiva zámku.

Karlově oslavy „1. máje“, které se konaly v obci Národní fronta byly letošního roku oslavy uskutečněny v sousedním městě Příboře. Obyvatelé z naší obce odjížděli na oslavy do Příboře autobusy z návsi od školy.

V červenci 1962 vstal se funkce předsedy zemědělské komise Místního národního výboru Frant. Hedrický, který ve svém vysokém věku již nestačil zvládnout odpovědné úkoly kladené na předsedu komise proto již od června až do zvolení nového předsedy zemědělské komise zastával tuto funkci tajemník Místního národní výboru Zdeněk Mach.

Navrhovaný Josef Štyler za nového předsedu komise byl na veřejném zasedání MNV zvolen všemi hlasy a provedena reorganizace zemědělské komise ve složení:

předseda: Štyler Josef,

členové poslanci: Tichopád Rudolf, Škarda František, Hedrický František a Janáčková Ulaštka

a řad aktivista: Opter Felix, Richter Otta, Tichopád Jiří a Hedrický Jar.

Obecní oprava hřbitovní lávky provedena zásluhou 130 občanů, kteří

odpracovali 1900 hod. Učinění za obětavou práci mistrů velbortníků a řemeslníků, kteří provedli celou stavbu bez firaniční odměny. Stavba byla provedena bez nároku na přiděl stavebního materiálu z Okresního národního výboru. Je nutno poznamenat, že opravy lávky měl provádět Okresní sdružený podnik z Nového Jičína, který předpokládal stavební náklad na 100.000 Kčs

Regulace Luby

Po stálých jednáních Místního národního výboru byly zahájeny práce od začátku roku 1962 i v době zimních měsíců na regulaci řeky Luby v úseku od lávky na sportovní stadion místního Sokola až po usedlost Rudolfa Tichopáda na dobrém konci vesnice. Práci prováděl „Inženýrské stavby národních podniků“ i za pomoci našich občanů. Bylo vyhloubeno nové koryto, které je mnohem širší a tím se zremovaly zaplavování porostů ležících podél Luby. Regulací řeky Luby se získala opět značná část ztracené půdy a v místech za lávkou vedoucí na hřiště byl v řeciště vybudován mohutný kamenný stupen a pod ním prostor pro koupání. Náklad na tuto stavbu - přes 2,000 000 Kčs byl věnován ze státní pokladny.

K nepoznání změnil se úsek Luby, která při povodních svata v minulých letech velké kupy úrodné „Obilí“ a odnášela ji ke Kozatce. Škody způsobené povodněmi byly velké a tak nebylo divu, že tehdy v obci žijící hudebně velmi nadaný a od narození slapy varhaník Josef Lenart složil a do slohu a vyprávění i lidovou písničku o řece Luby pod názvem „Ti pětiváldští synci“, která v současných letech byla zpívána dětským školním sborem z místní školy pod vedením pětiváldského rodáka učitele Jana Vpáclovského

Jeli s nimi orat,
jeli do Osiny.
Tam su všechny pola
u řiky Kubiny.

Kdyi pola orali
těho lutovali,
že řika Kubina
jin tráhy podmila.

Ni enem podmila
ale hrubě bře;
kaj se budeš rodit
pro rodinu chleba.

Požárníci

Požární sbor měl jedno družstvo mužů a jedno družstvo dorostu. Požární družstvo JZD v té době nebylo dosud v činnosti. Požární sbor byl průměrně vybaven a nepotřeboval v dohledné době avšátních doplnění. Ve velmi špatném stavu nacházela se budova požární zbrojnice, kde zachovalý strop a pochrnilý keov hrozil na spadnutí. Uvážavajícím zřetel moudrovisace, zbrojnice již nevyhovuje minimálním podmínkám, byl postrádán sklad pohonných látek a sociálních zařízení včetně vhodné šatny.

Na schůzi výboru se požárníci usnesli vybírat poplatky za propůjčení pohřebního vozu v hodnotě 35 Kčs v obci Petřvaldě a 45 Kčs, za propůjčení vozu do sousedních obcí. Mimo těchto poplatků ještě za každé propůjčení úhradu 15 Kčs na údržbu vozu. Při pohřbu člena požárního sboru byl vybírán jen poplatek na údržbu vozu a družstvo účastnilo se pohřbu ve stejnosměrných.

Na okresové soutěži ve Skotnici, kde se účastnili i naši požárníci s jedním družstvem mužů a jedním družstvem dorostenců, získali tam velmi pěkného umístění na druhém místě.

28. července přede zřetel bylo v obci uskutečněno poplachové cvičení ke kterému se sjely sbory ze sousedního města Příboře a vesnic Petřvaldu, Petřvaldiku, Mošnova, Katečovic a Těnovky. Po vyhlášení poplachu jako první dosahl vodní na učební místo sbor obce Petřvaldu za 10 minut, na druhém místě Těnovka za 15 minut, pak Příbor 22 min. Katečovice 25 minut, Petřvaldik 33 minut a poslední Mošnov.

Sbor měl stav 108 mužů a 4 ženy. Dobrých výsledků výsledku došlo bylo

zastupkou výboru ve složení :

předseda : Blahut Jan

velitel : Hochel Jaromír

jednatel : Fijl Adolf

organ. sekret : Boleslav Kvantíšek

prezentista : Seděňka Robert

hospodář : Hochel Miroslav

kulturo. sekret. : Jahoda Miloš

sekret mládeže : Uvačovský Antonín

pohladník : Vašíček Alois

Čestným předsedou byl jmenován zasloužilý ilak „Přácní sčecny“ v Petřvaldě.

Ludvík Chvoštek za jeho dlouholetou a obětavou práci v Přácním sboru.

Mistři skupina Čechosl. čecveného kříže

Postupem let je porocována i vřestupná křinnost mistři skupiny čecveného kříže v dobrý prospěch občanů, kteří byli poučováni o různých nemocích v rámci zdravotnických přednášek.

Skupina provedla ve dnech 15. až 21. čijna průzkum po stáncích hygieny ve všech potcavínáckých obchodech, pohostinství, řeznictví ve všech kcaárnách, vepřárnách a doúbežárnách. Na základě tohoto průzkumu rozhodla se skupina čecveného kříže pro dosti zjištěných nedostatků ustavit údertku v jednotném zemědělském družstvu obce Petřvaldu pro zvyšení hygieny v živočišné výrobě.

O dobrém rozvoji skupiny svědčí ta skutečnost, že se najar podílela ve značné míře na všech akcích zvelebování obce, kde členové odpracovali celkem 307 brigádnických hodin ale i pro zdraví občanů skupina poskytla první pomoc 185 osobám.

Sokol

V základni telovýchově místního Sokola javila se trvalá potřeba zapojit do řad cvičitelů starší cvičitele, kteří mají odbornou zkušenost a dovedou si získat nutnou autoritu, neboť velikou shybou v telovýchově bylo, že cvičitelé byli jen z řad mladých, takže úroveň cvičební hodiny a hlavně kázeň byla velmi nedostatečná. Tento nedostatek nitelně se projevoval při cvičeních zákuč, kde cvičení zákuč klesla úroveň natolik, že záci často cvičovali bez cvičitelů. Rovněž i u dorostenců dělal výboru Sokola velké potře v zajišťování cvičitelů, který by dovedl cvičit hodinu tak, aby vyhovovala všem cvičencům. Hlavní potřeba bylo možno pozorovati, že dorostenci byli zařazováni do sportovních oddílů místního Sokola, takže o cvičení v základni telovýchově neměli zájem. Obdobná situace byla pozorována u mužů i když se zúčastňovali všech akcí, ale jen v malém počtu a tak přes všesherou agitaci, která byla prováděna během roku nepodařilo se získat výboru Sokola tolik mužů, aby mohly být prováděny pravidelné cvičební hodiny. Z tohoto zavažného důvodu se stalo že cvičení ve druhé polovině roku přestali navštěvovat cvičení i jejich vedoucí a tím v současné době cvičení u mužských složek nebylo prováděno.

T přes tyto těžkosti podařilo se vedení Sokola uskutečnit v tomto roce „jubilejní varajné cvičení“, které se provádělo na počest 50 let trvání Tělocvičné jednoty Sokol v naší obci dne 1. července 1962 a zahájeno tradičním průvodem obci z dobrého konce od bývalého hostince Jana Seděnký.

et Sokola

Jednota rovněž oslavila v tomto roce „50 let trvání Sokola v naší obci“ na slavnosti schůzi 28. října 1962. Slavnosti schůze byla zahájena již dopoledne v 10 hod. za účasti 72 členů a hostů a koncertování místní dechové hudby. Slavnosti schůzi řídil předseda jednoty Rusek Jaromír. Slavnosti referat o životě Tělocvičné jednoty za období 50 let přednesl Tylaček Lubomír. Podrobný život Sokola za 50 let je popisován v ratované kronice Tělocvičné jednoty Sokola.

za obětavou práci v Tělocvičné jednotě Sokola v průběhu 50 let byly uděleny v rámci Tělocvičné jednoty na slavnosti schůzi čestná uznaní těmto členům:

Jan Antl	Bohuslav Dvorský	Václav Ševčík
Josef Šíp	Viktor Brězný	Ludvík Holbe
Josef Stuckly	Marie Rýpťová	Ladislav Holbe
Jan Šklenář	Anna Brězná	František Šeděnka
Josef Tománek	Anna Pexová	Felix Šeděnka
inž. Jaroslav Hedvinka	Anna Kolářová	Vojtěch Šindel
Josef Mrkvica	Štěpánka Vjačlovská	Josef Tichopád
Antonín Mrkvica	Věra Cholevová	Oldřich Tichopád
František Šmerda	Jiřina Štylerová	Karel Šklenář
Karel Tománek	Jiřina Máchová	Zdeněk Hajduček
Jaroslav Štyler	inž. Zdeněk Hýl	Milan Vavroš
Bohuslav Šíp	Ludvík Holbe mladší	Robert Šeděnka

Od Místního národního výboru bylo uděleno „čestné uznání“ členům :

Anna Škopková
 Jarmila Vidličková
 Bohuslav Vidlička
 Josef Šindel
 Viktor Londýn
 Libuše Hýlová
 Miloš Tománek
 Felix Brězný
 Richard Řepka.

Okresní výbor československé tělovýchovy udělil „čestné uznání“ členům :

Otoš Jurák
 Arnošt Klínek
 Zdeněk Šindel
 Oldřich Hajduček
 Karel Vjačlovský
 Jan Vjačlovský
 Josef Štyler

Krajský výbor Československé tělovýchovy udělil „čestné uznání“ členům:

Karel Břežný

Albín Čaláček

Růžena Šmardová

Vilém Týleček

Libomír Týleček

Ústřední výbor Československé tělovýchovy Praha udělil odznaky „Čestný člen ČSTV“:

Josefu Vavrošovi

Albín Blahutovi

Na slavnosti členské schůzi byla podána velká zpráva v níž byla hodnocena úspěšná činnost v tělovýchově, sportu i kultuře. Za 50 let vrátili se občané v myšlenkách k tomu, co všechno se vykonalo, jaké byly těžkosti a co je ještě třeba dále dělat, aby se splnilo Školské heslo „Dle přede, zpátky ni krok“.

Kolik však bylo na této slavnosti schůzi přítomno ze 300 zapsaných členů – velice málo na tak slavné jubileum a kde byla mládež davali si otázky stárí zakladatele jednoty. Jisté poznání bylo, že mnozí členové i mládež nezajímalo vyslechnout, co všechno Tělovýchovná jednota od svého založení vykonala, jaké těžkosti museli členové překonat, aby jednota měla všechno co ke své záslužné práci potřebovala.

Škoda, že většina mládeže neměla zájem vyslechnout jak jednotně pracovali pro rozvoj jednoty, aby se mohla zamyslet na tím co dělá mládež nyní v současné době pro tělovýchovnou jednotu, která dávála všechny možnosti pro upravení zdraví tělovýchovou a sportem.

Škoda, že nejvíce mládež nezamyslela se - proč je v současné době tělovýchovná práce a proč není plná jako bývala v době při vzniku jednoty. Snad to bylo tím, že dnešní mládež byla v názoru, že nepotřebuje učit, že není potřeba pěstovat ušlechtilý sport, nebo zahrát společenstvím pěkné divadelní představení.

Škola

Školní rok začal 3. září 1962. V tomto roce došlo pro žáky za 3231 Kčs nových učebnic a za 11.976 Kčs objednaných školních potřeb. Podle návrhu ředitele školy byly nacyklostylovány přepínací archy a zhotovena nová kartoteka evidenčních listů učebnic, které byly uloženy u ředitele školy.

Podle nových osnov pro Základní devítiletou školu se vyučovalo v tomto školním roce již třídy 1 až 4, 6, 7, 8, třída 5 a 9 vyučovala se ještě podle starých učebních osnov. Na škole se také vyučovalo nepovinným předmětům jako sborový zpěv v 6 až 9 ročníku, jazyk francouzský v III. ročníku a jazyk německý v VIII ročníku.

Pololetní prázdniny od 28. ledna až 4. února byly ministerstvem školství prodlouženy o 1 týden z důvodu výskytu chřipkové epidemie. Ukončením rady Okresního národního výboru a okresního hygienika byly prázdniny v okrese Nový Jičín ještě prodlouženy o další týden a tak vyučování začalo až 19. února 1962.

Čestné určení bylo předáno řediteli místní školy na poradě ředitelů dne 21. května za dobré výsledky ve sběru, kde místní škola se umístila v okrese Nový Jičín na 5. místě.

Ředitel : Růžka Jaroslav,

zastupce Jurák Alois,

skup. vedoucí Hýlová Libuše,

na nižším stupni Nováková Emilie, Štefková Marie, Máchová Eva,

Růdriřhová Ludmila a Hýlová Libuše,

na vyšším stupni Nedoma Julius, Polášek Stanislav, Štefek Josef

Vjaelovskij Jan a Tomková Helena.

Učitelka Růdriřhová byla na zdejší školu ustanovena od 1. září 1962 Okresní školní a kulturní radou v Novém Jičíně.

Dne 13. dubna bývalé žákyně zdejší školy a nynější učitelky Libuše Hýlová a Eva Máchová měly s hostou okolnosti společný den svatební. Hýlová přijala jméno Tichonádlová a Máchová přijala jméno Dobšovičová.

Provozni zaměstnanci zůstali bez změny.

žáků

ročník

třídní učitel

I.	28 žáků	z toho	14 dívek	Nováková Emília
II.	22 "	"	10 "	Štefková Marie
III.	29 "	"	15 "	Dobšovičová Eva
IV.	20 "	"	11 "	Trávníčková Ludmila
V.	23 "	"	10 "	Tichoprádová Libuše
VI.	36 "	"	22 "	Nedoma Julius
VII.	25 "	"	11 "	Štefek Josef
VIII.	36 "	"	16 "	Tomková Helena
IX.	37 "	"	20 "	Polásek Stanislav

Naše devítiletá škola navázala družbu s automobilkou Tatry z blízkého města Kopřivnice a tak v důsledku této družby navštívili naši školu zastupci Tatry, držitele hrdého titulu „Biigáda socialistické práce a biigáda Svazu Čsl. Sovětského přátelství“ s vedoucím Václavem Jiřkem, aby převzali patronát nad naší školou.

Mistři školy zastupovali pionýři 8. třídy, národní podnik Tatry zastupovali soudruzi Jiřík, Štěpán, Ueber a Řichnovský. Soudruzi z kopřivnické Tatry se zavázali, že vedle svých výrobních úkolů budou pomáhat našim pionýřům v pracovní výchově tím, že budou do naší školy vysílat odborníky různých oborů, aby žáky ukázali různé druhy tovární práce, jak u nás tak i v zámoří.

Pionýři se zase zavázali, že vedle svých školních úkolů nasbírají 20 g železného šrotu a každý žák nasbírá 1,5 kg sušených bylin.

škola

Mateřská škola, která byla nadále umístěna v budově soukromníka jako provizorium vyhovovala pouze pldennímu vyučování v množství 25 dětí.

Nedostatky v hygieně školy nebylo možno odstranit pro nedorozumění s majitelem budovy. Jednalo se o provoz v němž jedna místnost sloužila by jako kerna, druhá jako šatna a příprava předsnídky, umývárna a záchod. Budova mateřské školy, která splňovala podmínky pro potřebný provoz školy, byla za tím účelem vybudována v akci „Z“ v roce 1957-58 byla dosud v současné době v užívání devítileté školy.

lební škola. Od února roku 1962 byla v naší obci zřízena „lidová škola umění“ jedna třída jako pobočka lidové školy umění v Příboře a to zřízením přípravy, hry na klavír a harmoniku. Hry na klavír v té době vyučovala mistrů učitelka hudby Anna Štopková a na harmoniku vyučoval Božtěch Renc dopřadějící z Ostravy.

Jednotné zemědělské družstvo

Hospodáření za prvních 8 měsíců bylo pro družstvo velmi nepříznivé jednak v rostlinné výrobě. V tomto roce zůstal výpadek polních tržby za hambury a mohl dále také i u lukovky, zelí a mrkvy. Rovněž velký výpadek bylo pozorováno v živočišné výrobě za tržby mléka, vajec i dodávek vepřového masa. Splnění tržeb za třetí čtvrtletí scházelo splnit částku 348.000 Kčs. Toto se odrazilo i ve stanovení dávek naturalie a to do odpracovaných 30 pracovních jednotek neobdrželi družstevníci žádné naturalie ani paráží odměny.

Od odpracovaných 30 až 400 pracovních jednotek obdržel družstevník za každou odpracovanou jednotku po 1 kg obilovin. Druhý žlter rodiny obdržel polovinu naturalie a zbytek proplacen v Kčs. Naturalie byly vydávány i pro nečleny, kteří v družstvu denně pracovali.

Vlivem nepříznivého počasí letošní výnosy u všech obilovin byly podstatně nižší. U pšenice byl „ha“ průměr o 1,5 q nižší,

u žita - " - o 4,3 q - "

u ječmene - " - o 8,7 q "

ječmene u ovsa se zvýšil o 30 kg.

V živočišné výrobě ve třetím čtvrtletí bylo plněno jen na 82,6%

dodávky mléka na 84%

dodávky vajec na 87,5%

hovří maso na 96,8%

vepřové maso na 62% přesto, že stavy hospodářského zvířectva byly splněny na 113%

čení
družstevníků

Pro vysvětlení sociálního zabezpečení byli na schůzi 8. května 1962 členové obezřádně s novým zákonem o pojištění družstevníků. Důchodové pojištění se

od dubna 1962 nevtažovalo na členství v družstvu, nížež na toho kdo v družstvu pracuje. Příspěvek na důchodové pojištění členů, kteří v družstvu pracovali se snížil z hrubých, nerězných příjmů 8% sázkou. Tato sazba se vtažovala i na důchodce, kteří v družstvu ještě pracovali.

bezpečnost

Zohlednění bezpečnosti ochrany a nutnosti dodržování pokynů a zařízení proti požaru byly do pojištění zahrnuty následující majitelé: Dvořský Bohuslav, Dostal Jan, Homola Josef, Herert Jaroslav, Urvničovský Jan, Šeděnka Jaroslav, Sedláček Václav, Šklenař Václav, Herert Olovit, Kyjka Josef, Šindel Vojtěch, Richter Olovit, Bězný František, Šubrt Václav, Stuchlý Josef a Bednář Felix.

Vliv nepříznivého počasí se projevil v družstvu i na celé pracovní jednotky, která byla letošního roku 1844. I když jarní práce byly velmi ohroženy vlivem počasí dostalo se našemu družstvu velkého uvolnění za dobré a vnoze hospodaření. Na slavnostní schůzi 5. května 1962 byla družstvu odevolána od Okresního národního výboru „Přítomní standardu“ za první pololetí 1962 a současně i perzantou odměna.

Na slavnostní schůzi byli přítomni zástupci patronatního vojenského útvaru v Mošnově, tajemník Okresního výboru KSČ, soudruh Šigut a vedoucí zemědělského odboru rady Okresního národního výboru soudruh Jaleta.

I přes vysoké ohodnocení družstva nebyl v průběhu roku poměr všech družstevníkům kolektivní, neboť mnohdy vznikaly rozum mezi členy nesvary a tak do příštího volebního období se pozvaly všechny usaběrky, aby navrhovaly do vedení družstva ty členy, kteří mají zásluhu na dobré vedení družstva a kteří měli dobrý pracovní poměr ke kolektivnímu hospodaření.

Na další 2 roky byli navrženi: Tichopád Rudolf, Šklenař Josef, Homola Josef, Šindel Milan, Pokludová Marta, Calasová Emilie

Pobí práce

Vlivem špatného počasí jarní práce letošního roku nastaly dosti opožďeně. Jarní práce šely plným tempem až 16. dubna až bylo způsobeno nahlou změnou počasí.

Pracovalo se na poli i v noci a tím se práce na zimu urychlovalo a ukončily se již po 20. dubnu. Současně v té době byly zasety i předklíčivé brambory. Do 20. dubna bylo zaseto: 3 ha jarní pšenice, 32 ha ječmene, 30 ha ovesa, 12 ha směsok a 5 ha kmyných luskovin, dále bylo zaseto 21 ha cukrovky.

Značný vliv na rychlé provedení jarních prací na poli u družstevníků mělo i premiování, které bylo v té době u nás prakticky zavedeno po prvé.

Do opatrné zhořevé deštivé počasí nebyly ještě zasazeny brambory na ploše 13 ha a 20 ha kukurice. Také nebylo možno provést plechování sadbových kultur následkem trvalých deštů. Náhlá změna počasí v době senesce umožnilo tyto ukončit do 8. července.

V důsledku nastalého trvalého sucha přes tři měsíce nastal kritický nedostatek zeleného krmiva, což způsobilo značný pokles dojivosti mléka kdy z plánovaného stavu 14.000 l. bylo dodáno jen 12.741 l.

Postup žních prací probíhal velmi příznivě. Ječmen byl sklizen přímo kombajnem a z plochy 4 ha byl vyláčen o poměrně nízkém výnosu. Žito bylo všude posečeno k 9. srpna jednak samovazem a kombajnem. Žirné práce probíhaly klidným tempem a vlastními silami družstva ukončeny byly do 31. srpna. Z celkové plochy 166 ha obilovin bylo sklizen 21 ha přímo kombajnem 13 ha dvoufázově to znamená 151 ha kombajnem a 15 samovazem a tím obilí ztraceno na 100%.

Následkem trvalého sucha nastala kritická situace v dodávce mléka kde v měsíci srpnu se vykazovala nejnižší dodávka mléka tohoto roku.

Příznivým počasím se zdárně prováděly i všehere podzimní práce, které byly v čase ukončeny ještě před příchodem zimy.

Počasí

Ústupem nového roku ustalo i sněžení kdy sněhová vrstva dosahovala výše až 40 cm. Do Novém roce sněžení nakrátko ustalo. Rozmra přivody nastal po "Těch Kvalích" 6. ledna kdy nastávalo pomalé oteplování. Tímto rozmra přivody nastala svízelná situace na silnici, kdy nastalou obilovinou způsobovaly se na silnici hluboké doliny nepříjemné pro automobily. V této nepříjemné situaci

snazilo se místní zemědělské družstvo upravit hlavní silnici vedoucí přes vesnici zemědělskými taticy rozdrtit nepříjemný povrch vozovky. První stav počasí byl dovořen 8. ledna, kdy při stávající oblačnosti začalo i deštivé počasí, které se udrželo až do 11. ledna za stále trvající oblačnosti. Velké množství sněhu rapidně mizelo a také již okolo 15. ledna ukazovaly se střešky rodných domků bez sněhu. Teploty stoupaly po 15. lednu až na 7° nad 0° a nastávalo skoro jarní počasí.

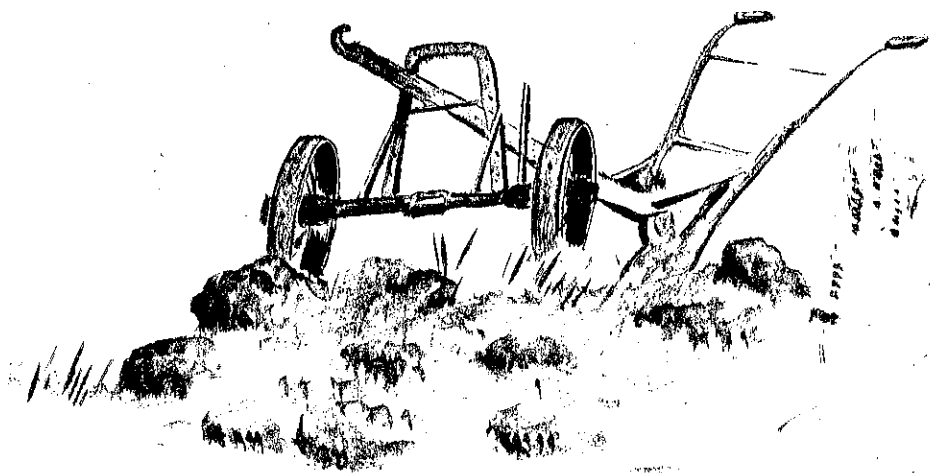
Nazivější a chladnější počasí se přihlásilo ve druhé polovině února a překvapení nastalo dokonce až březnu kdy vlnka zima vyucholila ve druhé polovině března kdy náš kraj byl postarán častými sněhovými vichřicemi a zasněžením.

Vlnka zima se projevila značným počtem uhynulých ovčic, značně postihly první vyhlédla vejčeka a v době hnědění opět deštivé počasí dovořilo nachlazením nakladena vejčeka. Nepříjemné deštivé počasí trvalo skoro po celé jarní období.

Obrat zlepšení nastal až v době senovce kdy v našem kraji nastaly trvalé sucha přes celé letní měsíce s nedostatkem zeleného krmiva. V podzimním období nemastalo při náhlých změn v počasí, které se udrželo až do Nového roku.

1963

Život na vesnici

! S příchodem jara nastaly nepříjemné jarní obavy. Spousty ledových hec, kdy táčasily cestu vodním toku česky hubiny. Od 9. března byl tok hubiny střežen protipovodňovými hlídkami. Nakupené ledy od mostu na silnici k Petřvaldku, hřbitovní lávky až po vsadu Dvorská silně ohrožovaly hřbitovní lávku.

Silnými narázy plujícími ledovými hec byly poškozeny u hřbitovní lávky pouze narázníky.

V současné době došlo i k záplavám sklepů v novostavbách na horním konci vesnice i v některých obytných domech na sídlišti Harů. Zatopení obytných domů bylo způsobováno z výše položených pozemků nad sídlištěm. Zabrana proti těmto vlivům byla provedena příkopem, který vyhloubila místní zemědělské družstvo za pomoci občanů a tím byla taková voda z polí částečně zachycována. Nutno se zamyslet, že provedení této užitečné akce muselo se vyřešit zásahem technické komise Místního národního výboru a přítomností majitelů skrojených domů jelikož nikdo z majitelů nechtěl povolit na svých pozemcích vyhloubení příkopu pro odtok vody.

Na jarním zasedání Místního národního výboru byla schválena kandidátka „výboru žen“ na příští období ve složení:

Štylerová Jindra	Škoptková Anna
Kajdučková Marie	Šepová Božena
Vidličková Jarmila	Štefková Marie
Čplarová Ludmila	Teilhauerová Dušanová
Řádková Antonie	Mertová Dušanová

Současně na zasedání bylo všemi hlasy schváleno aby se opět Místní národní výbor zapojil do soutěže o „Uzornou obec“ na rok 1963.

bová
obce

Rok od roku se zvyšuje podíl svépomocné práce občanů ke zlepšení vzhledu naší vesnice, která velkou měrou přispívá k zlepšení životní úrovně občanů na vesnici. Z dalších úkolů bylo provedeno vyhlášení vozovky na „Šindelové ulici“ na dolním konci obce, kterou značně poškodily nákladní auta uhelného průzkumu, která dojížděla k vyzkumnému vrtu na Richtarovém poli.

Pro další akci na demolici trosk bývalého zámku dostal se k prohlídce pracující střešní mistr z Vělkovických železáren, který zároveň stanovil podmínky pro další demolici zámku. Ze získaného a zachovalého materiálu se připravovala případná zásoba materiálu pro přípravovanou stavbu nového kina. Současně byli občané vyzýváni místním rozhlasem i vyhláškami, aby každý občan práce schopný věnoval na zveleboní obce alespoň 10. brigádnických hodin a kdo nemohl měl proplatit za každou hodinu částku 5 Kčs.

Po dohodě s Okresní správou vodních toků bylo umožněno občanům, aby po obou stranách řeky Lubiny od mostu na silnici k Petřvaldku až pod nový most u osady Dvorku vysekali stromy a keře patřící k řece Lubině. Řízení celé akce včetně peněžní hodnoty bylo postoupeno drobným provozováním Místního národního výboru, které také zajišťovaly aby prázdna místa po vykácení byla znovu vysazena vrbami a šibkami.

Národní směra

19. května roku 1963 byla provedena v obci „národní směra“ pro zvelevení obce. Občane se zapojovali brigádnicky na výstavbě živočišného střediska místního družstva, na oplocení okolo hřbitova, záři mistři školy prováděli po obci sběr starého papíru, textilu a zářezů, další část zářků účastnila se vysazování fosotů na pozemku družstva, svaz mládeže skupinově upravovali lesní stromky, skupina mistrů rybníků upravovali hráz na „slepém rameni“ řeky Lubiny. Brigáda národní směry byla plně pochopena od občanů čímž dokázali že jim záleží na přehrádku vzhledu své obce.

Provazovny

Sběra Komunálního podniku místního hospodářství ze sousedního města Příbora zavedla i v naší obci další služby občanům na vesnici. Provazovna nabízel tyto služby: čistění obleků, prádelna, oprava punčoch, oprava košíků a prádla, oprava obuví, prodej bílého prádla, troušení nůžek a noží, dodávky bytic a věcí ke všem příležitostem a k pohřbům i dodání rakví. Provazovna byla umístěna stejně jako provazovna holičství v bývalém hostinosti u Peluchů.

Provazovna byla otevřena vždy v pondělí a úterý od 8 do 12 hod. a ve středu a pátek od 13 do 18 hodin.

Místní národní výbor

Na veřejné schůzi Místního národního výboru 25. června 1963 byla podepsána pátá smlouva mezi vojenským útvarcem č. 63-54 na jedné straně a M.N.V., jednotným zemědělským družstvem a vesnickou organizací Komunistické strany Českosl. na druhé. Pátá smlouva prověřil důstojník soudního Pollýna stálým stykem s Místním národním výborem. Důstojník Pollýn byl v rámci této dohody pravidelně zván do zasedání M.N.V. a jednou měsíčně do rady národního výboru.

Na schůzi rady národního výboru 4. července 1963 vzpoměl předseda národního výboru tragicky zesnulé občanky Marie Dostálové č.p. 25, která v odpoledních hodinách

utrpěla smrtelný úraz při svaze sara z hořatstých luk. Při jízdě pro seno spadla pod kola traktorové vlečky a při převozu do nemocnice zemřela. Zanechala tři nezarození děti.

Sbor prováděl pravidelné vítání novorozenců, kterého se zúčastňovali i občané z Mošnova a Petřvaldiku. Sbor zajišťoval jubilejní i normální svatby, zajišťoval také loučení občanů při pohřbech, prováděl besedy a návštěvy přestarlých osob. Činnost sboru zajišťoval v této době velmi svědomitě jako matikář a předseda sboru učitel Otta Jura. Jediná záhada, která činnosti sboru nedělala radost byla nevhodná a nevyhovující obřadní místnost, která velmi špatně reprezentovala tak důstojné oslavy. Místnost se nacházela v zastrčeném koutě malých rozměrů budovy Místního národní výboru. U důsledku vyřešení nové vhodné místnosti byla v radě národního výboru byla ustanovena inventarizační komise, která provedla se zástupci místních zadravců dohodu o uvolnění zadravčářského domku a když domek zadravců nebyl plně vyhovující zejména celkového vnějšího vzhledu budovy, ale obřadní místnost byla větší rozměrů a hlavně nacházela se v krásnějším prostředí. Obřadní síň byla přestěhována do nové místnosti koncem měsíce listopadu.

U důsledku připravované stavby nové silnice z Mošnova přes Starou Ves do Ostravy která měla protínat katastr naší obce bylo nutno přikvotit i k úpravě honu místního družstva a také záhumenků členů družstva. Zeměměřičské oddělení Okresního národního výboru v Novém Jičíně vyslalo do naší obce za tím účelem pracovníci, aby veškeré zábrady i jinou půdu, patřící k budovám záhumenkářů, která při zakládání družstva nebyla do záhumenků počítána, připravila k výměře záhumenků, jejich výměra tím v mnoha případech překročila předpisy a stanovami určenou výměru 50 ariů. Mnoho členů družstva bylo při úpravě postiženo snížením výměry své půdy což vedlo k nespokojenosti mnoha členů družstva.

Po dobrých zkušenostech z minulého roku kdy záhumenkáři značně přispěli ke splnění dodávek mléka a vajec našemu družstvu snažilo se družstvo přispět k výživě záhumenkových krav přídělem části luk, jež se nehodily pro mechanizovanou družstevní sklizeň.

Lidová knihovna

Vypůjčování knih v lidové knihovně, která byla přemístěna v roce 1962 do lépe vyhovujících místností rodinného domku paní Žižkové č.p. 65 bylo zahájeno dne 23. prosince 1962. Knihovna v roce 1963 obsahovala téměř 2700 knih zábovných i poučných; z oboru zemědělství asi 300 knih; politických, sociologických a dějepisných 300 knih, přírodovědeckých, technických, cestopisných a zdravotních 100 knih, pro mládež asi 500 knih. Z tohoto přehledu je vidět, že knihovna mohla uspokojit i náročné čtenáře a bylo třeba jen aby se občané více zajímali o knihy než bylo dosud.

Knihovní řád dovolil půjčovat knihy vřelý ve středu od 15 do 17³⁰ hod. pro dospělé a v neděli od 9 do 12 hod. pro mládež. Vypůjčení kniha byla třítydenní. Za vypůjčení knihy platil se poplatek 20 haléřů, při překročení stanovené lhůty byl poplatek ²⁰další týden a každou knihu opět 20 haléřů. Za ztracenou knihu se žádala náhrada peněžita náhrada, která mohla dosahovat až 7 násobku původní ceny. Knihovna v této době měla 100 stálých vypůjčovateli, kteří měli většinou zájem o literaturu zábovnou. Z celkové počtu mělo být 10% knih naukových. U nás na vesnici zatím tak nebylo. Přeměř zábovný zájem nebyl o zemědělskou literaturu ačkoliv bylo v knihovně přes 250 odborných zemědělských knih.

Poštovní úřad

Stav zaměstnanců od roku 1961 užstal bere změn. Pošta se postupem času zdokonalovala. V roce 1963 byla provedena nová přepážka, která sloužila jednak pro místnosti a jednak i pro celkový vzhled. Část přepážky sloužila pro příjem poštovních zásilek a část pro službu balíkovou. Na poště byla zřízena i látrá spoiitelna, která od roku 1954 nacházela se v místnosti bývalého hostince u Pělučie.

Následkem stálého vzroje a růstu životní úrovně i na vesnici přibývalo se i více práce poštovním zaměstnancům při stejné honorování. Práce zaměstnanců by měla být normována. Změna nastala až v roce 1962 kdy toto normování bylo ministerstvem

pošt a telegrafii zrušeno a plat pro zaměstnance byl určen do 7 lidí a podle velikosti úřadu. Na zdejší poštovním úřadě v současné době byli zaměstnanci zařazeni do 6. třídy. Uroce 1963 je právě 10 let trvání poštovní novinové služby, která byla založena na zdejší poštovním úřadě v červenci 1953. Z celkového počtu 204 deníků bylo v naší obci odebráno 10 druhů deníků.

Farní úřad

Poslední zmínka o událostech zdejšího farního úřadu je v prvním dílu pamětní knihy na straně 273, kdy farnost vedl pater Alfons Hlisonikovský. Z konceptu zemčelého kronikáře prof. Josefa Tylička je zasnámen odchod p. Hlisonikovského ze zdejší farnosti v roce

Na jeho místo nastoupil provisor pater Jan Šrounalský, který vedl farnost až do roku 1956 kdy 20. března 1956 po krátké nemoci v opavské nemocnici zemřel v mladém věku 37 let. Po úmrtí p. Jana Šrounalského zastupovali zdejší farnost střídavě pater František Kopecký z Nového Jičína a p. Vincenc Dominik farář z Bartošovic až do nastoupení patera Emila Rašnera kaplana v Vítkovic, který nastoupil na zdejší faru v květnu 1956. Zemčelý p. Jan Šrounalský byl pochován na zdejší hřbitově za veliké účasti křesť i občanů. Pater Emil Rašner byl na farním úřadě v obci Petřvaldě do srpna roku 1960 pak odstěhoval se na farní úřad do Ostravy - Přívozu. Za jeho činnosti se té době se zavedl do fary trojfázový elektrický proud.

Na farní úřad 21. září 1960 nastoupil pater Jaromír Hlučka z platnosti odebrat od 1. září 1960 přišel ze Starého Jičína kde byl kaplanem.

Na jeho pusbení byly v roce 1961 zhotovene nové modřínové hostelní lavice po levé straně kostela, které zhotovil komunální podnik místního hospodářství sousedního města Příbova v dílně místního stoláře Jiřího Ševčíka v naší obci. Ježto komunální podnik měl vysoké procento přírůstků přišla cena za jednotlivé lavice velmi vysoko a tak druhá část lavic byla zadána přidružené výrobě Jednotného zemědělského družstva v Mosnově.

Lavice byly dodány na podzim roku 1962 práce byla o 2.500 Kčs levnější. Uroce 1962 bylo také uvažováno o natěru kostelní střechy, která je zhotovena z pozinkovaného plechu. Z těchto důvodů byly povolány Okresním národním výborem z Nového Jičína mimořádně

na střešní náter až do vybrané částky 6000 Kčs. Tato práce byla zadána mistrům provazovním národního výboru

Škola

V tomto školním roce se již začalo vyučovat podle nových učebních osnov pro základní devítileté školy ve všech třídách. Potřebné učebnice byly dodány pro všechny žáky a tím byl dán předpoklad úspěšné práce učitelů i žáků. Ztěžžené podmínky v tomto roce měli žáci i učitelé 9 ročníku protože žáci dostali nové učebnice až po třech letech od vydání nových osnov.

Ředitelkou školy zůstal Řečka Jaroslav, zástupce Jurák Alois.

Učitelé 1-5 ročníku: Nováková Emilie, Štefková Marie, Tichopádová Kibuše

Blahutová Blazena, která byla ustanovena od 1. září 1963.

Učitelé 6-9 ročníku: Dybalová Anna byla ustanovena od 1. září 1963 a do té doby vyučovala v Bělčíně u Mnich.

Julius Nedoma, Stanislav Polášek, Josef Štefek

Katka Tomková a Jan Vjačlovský.

Zaměstnanci školy: Kdařová Marie - školnice

Dvořák Božena, uklízečka ve školice,

Vjačlovská Anna, uklízečka v sokolovně

Sáporová Božena, vedoucí školní kuchyně

Adamíková Marie, pomocnice.

Změny v učitelském sboru: učitelka Tichopádová nastoupila 6. října na mateřskou dovolenou do 9. února 1964. Místo ní byla ustanovena učitelka Zdenka Stejskalová, která se nacházela již v důchodě a vyučovala od 7. října do 7. prosince 1963. Pak bylo vyučování zastupováno učitelkami 1-5 ročníku do 2. ledna 1964 pak nastoupila opět učitelka Zdenka Stejskalová a ta vyučovala do 1. února 1964. Po pololetních prázdninách opět vyučovala učitelka Tichopádová. Od 14. listopadu nastoupila na mateřskou dovolenou učitelka Anna Dybalová a setrvala v ní až do 19. března. V té době vedl školství

kultury rady Okresního národního výboru neměl k dispozici žádného učitele, který by přišel k zastupování na zdejší škole bylo vyučování rozděleno mezi učitelé 6-9 ročníku. Takto se vyučovalo po celý měsíc listopad a prosinec. Dne 3. ledna 1964 nastoupila k zastupování učitelka Jarmila Trachtulová z učerovské školy v Butovicích. Uyučovala ve zdejší škole do 19. března 1964 a pak odešla na základní devítiletou školu do Heřmanic.

Dne 7. listopadu 1963 došla 55 let věku učitelka Emilie Nováková učitelka 1-5 ročníku a dne 31. prosince 1963 odešla do důchodu. Jejím odchodem ztratila naše škola nejsvědomitejší učitelku a výbornou elementaristku. Svou učitelskou dráhu nastoupila v Berraticích 1. října 1927 jako výpomocná učitelka. Na naši školu v Petřvaldce se dostala poprvé 1.9.1928 a vyučovala a vyučovala zde na tehdejší 4. třídní obecní škole do 31. prosince 1939. Pohrnuté doby skupace prožila na různých místech na Jihlavsku a Městečku. Na zdejší škole se opět vrátila 1. července 1950

Ředitel školy vyslovil upřímný vděk za její obětavou celoživotní práci pro mládež a budovatelské úsilí a rozkvět naší nové společnosti s přáním, aby zaslouženého odpočinku užívala dlouhá léta s radostným vědomím dobře vykonané práce.

Na její místo nastoupila 3. ledna 1964 Eva Dobšovičová jako učitelka. jako učitelka 1-5 ročníku.

v září

létka	žáků	dívek	Petřvald	Petřvaldík	Mošnov	náboženství
I	25	10	25	-	-	
II	27	14	27	-	-	3
III	21	10	21	-	-	2
IV	26	13	26	-	-	2
V	21	11	21	-	-	
VI A	24	12	10	4	10	
VI B	27	14	13	-	14	1
VII	36	21	18	5	12	3
VIII	25	11	11	3	11	
IX	36	16	18	5	13	
	266	132	190	17	60	11

Nový školní rok započal za ještě horších podmínek než minulého roku.

Na vyšším stupni vyučování přibyla ještě jedna třída navíc, takže směnnost vyučování znovu vrostla. Ve škole bylo 10 tříd z toho 5 tříd 1-5 ročníků a 5 tříd 6-9 ročníků a jako pobočka byla ještě u 6 ročníků. Škola měla k dispozici jen 6 učeben chyběly tedy 4 učebny proto muselo být zavedeno studium záruk s týdenním ryklem.

Na stavu školní budovy se nic nezměnilo. Ředitel požádal o povolení výměny všech oken ve školní budově, která byla velmi prohnatá, nedaly již vůbec dovést v zimní době unikalo mnoho tepla a děti trpěly zimou. Na výměnu oken byl uvolněn obnos 40000 Kčs Okresním národním výborem z Nového Jičína.

Inspekci práce školy provedl 7. a 8. dubna 1964 okresní školní inspektor Pálek Dobráš někdejší učitel naší školy, který působil v naší obci dle záznamu školní knihy v letech 1942-1945.

Čl. červený kříž

Skupina rok od roku stále zlepšovala svou činnost i k prospěchu celé obce. V tomto roce již bylo vyškolen celkem 64 zdravotníků a v dětské škole bylo vyškolen dokonce 24 žáků. Pro pečovatelskou službu nemocných občanů byly vyškoleny dvě členky organizace. Marie Vinklerová pečovala o ošklivou Marii Ryplovou a Amelie Brázdová o nemocné občany když byla o tuto službu požádána.

V tomto roce organizace získala opět dva dárce kůže z místních občanů byli to Štyler Jaroslav a Šip Bohuslav, kteří darovali tolik potřebnou kůži nemocným občanům úplně zdarma.

Místní organizace červeného kříže se v současné době dobře zapojovala i mezi zemědělce místního zemědělského sdružení, kde doplňovali lékarmičky potřebné léky a obvazy, členové jednotného zemědělského sdružení byli očkováni proti tetanu všechny doječky v kravinech byly vyšetřeny na bacilární čířku.

Sokol

Z činnosti vykonané práce jednoty byla porovnána snáživá práce členů výboru Sokola, který měl stálý zájem na zdokonalování a úpravě vlastní budovy i sportovního stadionu, aby mládež ve vesnici měla ty nejlepší podmínky v kulturním i sportovním životě. Docházel práce výboru nenašla ocenění u mládeže, kdy do tělovýchovy se zapojovalo ~~velice~~ mladých lidí velice málo a tak tělovýchova zůstávala prázdnotou.

Nezájem byl porovnáván i na sportovním úseku jednoty, kde výbor kopané ve snaze, aby mládež s nadšením ve sportu zavodila najistil bývalého a zkušeného hráče kopané z velkého sportovního klubu Vítkovických zálesáren Rudolfa Šoroka z Hrabůvky, který dojížděl na kole jako cyklista do naší obce každou středu, aby zdejší mladým sportovcům předával své bohaté zkušenosti.

Brzy se však projevila stará zakoreněná nemoc nezájmu a skutečnost zůstala jen při slitu poněkud se znovu opakovalo, že po několika cvičných hodinách projevil se opět nezájem některých mladých lidí, takže i na hřišti zůstávalo jen několik obětavých chlapců.

Tento nezájem mladých sportovců těžce nesl zapřísněný trenér Šorok, který ve svých 52 letech pravidelně jednou týdně dojížděl do naší obce, ve snaze pomoci nezkušeným sportovcům na vesnici a tak i on po kvalitním záse přestal do obce dojíždět.

Činnost jako jediné tělovýchovné organizace na vesnici byla řízena 15ti členným výborem a byla rozdělena na čtyři úseky jako tělovýchovný, sportovní, kulturní a organizačně hospodářský. Na úseku tělovýchovy již několik let trvala potřeba v získávání cvičitelů. Podarilo se získat jen cvičitele pro záhy, záčky a dorostenky. Muži, ženy a dorostenci za celý rok 1963 se do cvičení nezapojili, protože pro tyto složky se nepodařilo výboru Sokola zajistit vhodné cvičitele. Omezené cvičení bylo ještě narušováno složkami sportovními, neboť v tomto roce nebyl dosud v budově sokolovny domovník a tím nebylo možné řádně usměrňovat činnost složek cvičících se složkami sportovními. Velmi často se stávalo, že cvičitelé se na cvičební hodiny nedostavili s osobního zaneprázdnění a jelikož náhradních cvičitelů nebylo zůstávala mládež bez dozoru.

V tomto roce jednotka Sokol měla celkem 334 členů z toho bylo 151 mužů 64 žen, 34 dorostenců, 24 dorostenek, 28 záků a 33 záček. Nových členů přibývalo přistoupilo celkem 5 a tři členové vystoupili následkem přestahování do jiné obce.

Kultúra

Hardorocní kulturní činnost v současné době prováděla převážně Telovrátná jednotka Sokol a tak letošního roku 1. prosince 1963, byla uspořádána slavnostní schůze 60ti letého tvůrčí divadelní ochotnické činnosti v naší vesnici. Schůze byla spojena s výstavkou divadelních památek zachovalých z minulých let, kterou provedl neúnavný pracovník v kulturní činnosti číslící učitel na důchodě Alois Blahut. Slavnostní schůze byla přítomno na 40 účastníků mezi nimi i ještě žijící stáři ochotníci, kteří byli u zrodu divadelní činnosti v naší obci.

Na této schůzi byli za tuto zasloužnou práci v divadelnictví odměněni čestným uznáním místní obce:

Od Místního národního výboru obdrželi čestný diplom:

Blahut Alois

Běčaný Karel

Mcbrica Antonín

Šmečková Růžena

Škopková Anna

Od Občanské besedy obdrželi uznání:

Hajduček Oldřich

Šeděčka Felie

Šeděčka František

Štýlec Josef

Vidlička Bohuslav

Vidličková Jarmila

Od T. T. Sokol obdrželi uznání:

Dvořský Bohuslav

Jurák Alois

Štuchlý Josef

Tyleček Václav

Šindel Vojtěch

Holbe Ludvík

Bězina Amalie

Od divadelního odboru mistra Škola sdělili uctívání :

Pichová Oldřich

Klíněk Alois

Myška Vojtěch

Vavroš Milan

Tomášek Adolf, zubní technik

Vjačlovský Jan

Adamíková Anna

Od Okresního domu osvěty v Novém Jičíně, sdělil divadelní odbor Škola Petřvald „Diplom“, za zásluhou práci při 60ti leté jubilejní činnosti.

1. Máj

Z rozhodnutí Okresního výboru Národní fronty konaly se oslavy 1. máje v naší obci na prostáncích u školovny. Májových oslav se účastnili občané také z okolních obcí Mošnova a Petřvaldského. Organizace i celý průběh oslav byl velmi zdařilý za účasti 1350 občanů. Velkou zásluhou důstojných oslav v naší obci měli i mistři občané, kteří se podíleli na vnočních úpravách veřejných prostáncích, výzdobou vlastních domů a záhradek.

Práce

Škola měl v roce 1963 celkem 109 členů z toho 3 ženy. Po dlouhém jednání byla konečně provedena práce vlastní budovy zbrojnice. Byly stahány zchátralé dřevěné stropy a tyto nahrazeny ocelovými nosníky a škvárcobetonem, stěna byla vyplněna skleněnými cihlami, zapravena nová vjezdová vrata a provedena nová venkovní omítka budovy. Na opravě budovy bylo odpracováno celkem 908 brigádnických hodin.

Na výroční členské schůzi byli zvoleni tyto funkcionáři:

předseda	:	Blahut Jan
velitel	:	Beus Bohuš
čelcect výchovy	:	Oples Jaroslav
rozvoventista	:	Seděnka Robert
čelcect materiálů	:	Venclík Milan
jednatel	:	Hygl Adolf
pokladník	:	Vásica Alois
čelcect organizace	:	Balcar František
čelcect mládeže	:	Horáček Jaroslav
revisori účtů	:	Klímeš Karel a Komola Josef
členové výboru	:	Blahut Stanislav a Hilma Vojtěch

Okresní inspekce požární ochrany v Novém Jičíně zhodnotila pochvalně zásah mistriho požárního sboru při požáru stodoly u obytného domu Felixa Klímka č.p. 34 dne 29. ledna 1963

V době silného 30° mrazu uvedli mistři požárníci rychle do pohybu jak motor požárního vozu, tak i motor stříkačky a díky tomu dostali se v poměrně krátké z požářišti době. V rýsným zásahem podaril se požár bray uhasit, takže se nepřenese na púdri prostor obytné budovy. K pomoci přijely ještě požární sbory z vojenského letiště v Mošnově a požárního sboru z Příbora, které přivezly sebou vlastní cisterny s vodou.

V podzimních dnech byla okrskem pořádaná v naší obci velká soutěž za účasti pěti sborů: Mošnova, Patřvaldu, Patřvaldiku, Právků a Kateřovic. V této velké soutěži zvítězilo družstvo požárníků naší obce.

Jednotné zemědělské družstvo

Představenstvo družstva :

Tichopád	Rudolf
Homola	Josef
Sklencák	Josef
Břežný	František
Sedláček	Václav
Pokludová	Maťa
Hrabovská	Olděla
Holbová	Anna
Calašová	Emilie

Revizní komise :	Sindel	Vojtěch
	Polášková	Ludmila
	Lyčková	Arčka
	Lyčka	Josef
	Richter	Alois

Účetní :	Máková	Jiřina
Zootechnik :	Teplýček	Břetislav

Na zahájení roku byla podána zpráva o rozdělení zahronek. Na pozvání k pohovoru mnozí členové resouhlasili s rovným rozdělením pudy. Tykalo se hlavně těch členů, kteří měli a obhospodářovali 50 ari pudy a několik desítek ari záhrad.

Bezpečnostní předpisy

Nové bezpečnostní předpisy na rok 1963 udělovaly družstvu nové směrnice bezpečné práce v družstvu. Tyto stanovy se přibližovaly v mnohém jako měli zaměstnanci v průmyslu. Družstevník, který utrpěl úraz, byl povinen tento hlásit bezpečnostnímu techniku, aby do 24. hodin mohl být sepsán protokol o úraze a zároveň aby mohli být podepsáni

svědkové nehody. Když nemohl družstevník provést sám, byli povinni úraz oznámit jeho příbuzní, nebo blízký člen družstva.

Domácí řád

Na rok 1963 byl vydán přípis Okresního národního výboru, ve kterém se zohledňujícím zvyšovala dodávka vajec na 13.000 ks, což připadalo na každého zahuměňáře navíc o 11 ks vajec na jednu slepici.

Dovra zelerého krmiva byl v tomto roce 50 kg pro shot a od 1. června 1963 se zvýšil na 60 kg.

Krmivo se sváželo do hravířů vesměs konškými potahy, které se na polích kosilo žacími stroji a družstevníci pak krmivo sami si je na povozy naložili. Do velkého hravíře vozil krmivo Šubrt Václav a Šindel Vojtěch, do usedlosti Bednáře a Ledvínky vozil Břežný Trant, do usedlosti Kolbe na závodě Šindel Vojtěch, do usedlosti Štejskala a Herarta vozil Komola Josef a do usedlosti Lednických svážel krmivo Sklenář Josef. Do usedlosti Šeděňky Jaroslava a Herarta Ornošta si krmivo vozili sami majitelé těchto bývalých usedlostí.

Pro konšké potahy, byly odměřeny určité dílce jetele pro každého majitele.

pracovní
morálka

Někteří družstevníci v jarních pracích nepochopili úsilí představenstva o poctivé práci a zvláště tam, kde byl špatný dohled hlavně v rostlinné výrobě nastalo zhoršení pracovní morálky, kde členové odmítali z různých důvodů oddělovat přidělené práce hlavně se řepy. Následkem této zhoršené pracovní morálky přikročilo představenstvo k vyřešení potrestání pokutou 200 Kčs.

V době sevoze Družstvo vyplácelo za mimořádné úsilí členům, kteří podávali, ukládali a skládali premie 15% příplatku a odstří při rozharování a krabání 10%.

Při spíčkových pracích na polích hlavně v době žni, kdy bylo nutno pracovat nepřetržitě po celý den, bylo družstevníkům i traktoristům dováženo oběd až na pole, aby časové ztráty byly co nejmenší.

Po schválení pracovního řádu usneslo se představenstvo družstva, aby zahrada bývalého majitele Ludvíka Šuplika a další malé sbytky luk se přidělovaly zahumarkářům. Zahumarkáři, kteří si sami posekli a usušili seno nemuseli ode-
vážovat dob. mléka ale museli mít odpracováno 120 pracovních jednotek.

Příděl sena byl 8 q. na jednu krávu pro zahumarkáře ovšem za podmínku odpracování 120 pracovních jednotek a 4 q. sena byl příděl pro jednu kozu.

Členové, kteří neměli odpracováno během roku 50 pracovních jednotek museli 15 Kčs konstatě za veškerou práci kterou mu družstvo udělilo a ti družstevníci, kteří měli odpracováno jen 50 pracovních jednotek museli zaplatit zemědělskou daň a družstevníci, kteří měli odpracováno více 70 pracovních jednotek byli od poplatku daně osvobozeni.

V této době mělo družstvo ještě 8 zaměstranců, kteří nebyli členy družstva a proto tyto zaměstranci podléhali řádu, že se jim dává ze masy mláčka z výplaty. Od této snášky danové byli osvobozeni pouze členové družstva.

V tomto roce byla projednána a sepsána na Místním národním výboru smlouva majetku bývalého pivovaru a statku Harla Šlapšala č.p. 20.

V této smlouvě bylo manželům Šlapšalovým určeno k obyvatelství tři světnice doživotně a ostatní majetek včetně budov převzalo a odkoupilo místní družstvo.

práce

Blízkím se jarem nastaly v družstvu větší nedostatky sadby. Z těchto důvodů bylo družstvo nuceno snížit plán výsadby brambor o 5 ha. Jako náhradou byla tato plocha oseta krmnou řepou cukrovkou, čímž letošního roku výměra řepy včetně krmné činila celkem 33 ha, výsevné plochy pro zelí bylo na 3 ha, pro zeleninu činila výsevná plocha 8 ha a krmné kopyty na ploše 5 ha. Se setím jara a jarních směsí družstvo skončilo 11. dubna a mimo toho ještě zaseli na výměře 5 ha cibule.

Těto letošního roku nebyly tak úspěšné jako v minulých letech. Příčinou možno odůvodnit jednak velké poučovosti zrovňho krmajpu a hlavně také staršími typy mláček, které výnosově nestály, čímž nastal velmi pomalý

Osvoz jak hoňským potahem tak i s traktory. Také osatří práce v kukurici, ve sklizení brambor i v orbě a seti probíhaly zdlouhavě vinou pracovní morálky. Osvoz osimne byl proveden u žita na výměře 40 ha, u pšenice 65 ha a směsích 23 ha, řepky 10 ha a zimní orby 190 ha.

Hospodářství

Ve druhé polovině roku nastává nízká dojivost v kravíně a ve stáji č. 56, která byla odvodňována, že nebyly tržní a pak pro nashodnou dovážkou krmiva. Krmiva bylo dováženo v určitém a skládáno na jednu hromadu kde docházelo k zapachování krmiva, dobytek se na pastou nepouštěl byl po celý den v kravíněch a ve stájích. Pro zvýšení dojivosti družstvo se rozhodlo přikrmovat zakrmy a bavlutkovými pokrmy.

Výroba mléka na 1 čtvereční byla o 43.270 l nižší proti plánu a u prodeje o 28720 l nižší. U vajec se výroba zvýšila o 2900 kusů více. Za výbornou dodávku vajec obdrželo družstvo standardu a odměnu pro chovatelky.

Státní dodávky byly také u vepřového masa kde družstvo získalo 49.2 g a u hovězího masa 8 g.

Produkce cukrovky byla čistá dodávka 6340 g, nerovnoměrný výnos způsoben byl v okopování a jednocením řepy, výnos u brambor byl 5600 g výnosem asi 160 g na 1 ha.

Z celkového hospodářství je velký výpad v živočišné výrobě, kde vzniklo mnoho v dodávce mléka, hovězího a vepřového masa o 344.000 Kčs proti plánu.

Drobtivé výroby byla tržba o 141.000 Kčs větší proti plánu.

Naturalie

Rok 1963 měl naturalie do 30 pracovních jednotek žádné obilí,

do 50 " 1 kg obilí,

do 300 " 1 1/2 kg obilí

nad 300 " se vyplácelo v penězích

Pracovní jednotka činila 19 Kčs + 2 Kčs naturalie, vytlacené premie za dobrou výrodu v rostlinné výrobě a věcnostní přídatky činily hodnotu 10.000 Kčs.

Čekový obrát družstva v tomto roce byl 2,397.404 Kčs, náklady na výrodu činily 1,002.088 Kčs. a hodnota ve stavu strojů činila 1,192.000 Kčs.

Počasí

Ústupem nového roku zasílila zima v plném rozsahu. Mrazy trvaly okolo -15°C . Na nový rok dosahl mráz -18°C . Po novém roce nastalo sněžení mrazy poněkud polevily a dokonce 7.-9. ledna byly teploty na -2°C odpoledne na 0°C . Toto oteplení netrvalo dlouho, když opět uhořdily třeskuté mrazy, které trvaly po celý leden. Největší mráz nastal 25. ledna, kdy teplota klesla pod 0 na -25° a 29. ledna dokonce byl naměřen mráz -30°C . Mrazy nadále trvaly i v měsíci únoru odpolední mrazy poklesly okolo -15°C . Klidné bezvětří trvalo až do poloviny února, kdy nastávalo pozvolné oteplování. Ranní mrazy trvaly okolo -8°C , v poledne nastávala obleva teploty v poledne stouply na $+1^{\circ}\text{C}$. Ochlazování se sněžením nastalo opět po 23. únoru a 25. února byly opět mrazy -21°C , a 28. února mráz dokonce -24°C .

Mrazy začátkem března zobra ustupovaly a od 5. března do 18. března nastávala silná denní obleva - sníh rapidně z polí a rátrac mizel a koncem 8. března v odpoledních hodinách nastal první déšť v tomto roce.

Po 10. březnu nastalo velmi krásné jarní počasí odpolední teploty stouply až na $+16^{\circ}\text{C}$, ale noční mrazíky se ještě udržovaly na -4°C . Ranního počasí se udržel do 18. března pak nastal oblat krásného počasí na velmi studené počasí se sněhovým máholerím teploty odpolední byly pouze $+6^{\circ}\text{C}$.

Pozvolné oteplování nastalo až okolo 10. dubna se úplné zlepšení až v měsíci květnu. Další záznamy o počasí do konce tohoto roku nejsou v kronice zaznamenány, neboť rukopisy po zemičtém kronikáři prof. Týlečkovi nebyly nalezeny. Kronikář profesor Týleček zaznamenával počasí až do roku 1964.

